

توحيد

دماشومانو او تنكيو خوانانو لپاره

51

توحيد

د ماشومانو او تنكيو خوانانو لپاره

Ketabton.com

ليکوال : ډاکټر عبد العزيز العبد اللطيف

ژباړونکی: محمد بشير مدني

کال: ۱۴۴۷ هـ ق

توحید

دماشومانو او تنکیو خو انانولپاره

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

- 1..... دژباړونکي سريزه
- 3..... دتوحيد په اړه لنډ معلومات:
- 4..... دتوحيد په اړه سوال او ځواب) : ۱
- 6..... دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب) : ۲
- 8..... دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب) : ۳
- 9..... لومړی اصل او قاعده: دالله جل جلاله پيژندل:
- 11..... دوهم اصل او قاعده: ددين پيژندنه:
- 13..... دريم اصل او قاعده: د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندنه:
- 15..... دوهم اصل او قاعده) لږپه تفصيل سره: (د اسلام ددين پيژندل:
- 16..... دريم اصل او قاعده) لږپه تفصيل سره: (زمور د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندل:
- 21..... دتوحيد ډولونه
- 21..... ۱. توحيد ربوبيت
- 22..... ۲. توحيد الوهيت:
- 24..... ۳. داسماء او صفاتو توحيد:
- 24..... دريشتنوخکو صفتونه:
- 25..... هغه شيان چی دتوحيد سره په ټکر کی دی:
- 27..... په آخرت باندي ايمان لرل
- 28..... ۲- دعملونو په تلو او شميرلو ايمان لرل:
- 29..... ۳- جنت او دوزخ:
- 30..... داسلامي عقيدی اودهغی دارزښت په اړه څو خبری:

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

- 31..... داسلامی عقیدې اهمیت:
- 33..... په الله جل جلاله باندې ایمان لرل:
- 35..... ۲- دالله جل جلاله په ربوبیت ایمان لرل.
- 36..... یحیر ولایحار علیه:
- 38..... ۳- د الله جل جلاله په الوهیت باندې ایمان لرل:
- 38..... ب – همدارنگه دالله جل جلاله په عبادت باندې ایمان لرل:
- 39..... دالله په الوهیت باندې دایمان لرلو اهمیت:
- 40..... د- دَأَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ معنی:
- 40..... ه- د لَائِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اركان : دغه لویه کلمه دوه رکنه لری:
- 41..... و- د لَائِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شرطونه:
- 41..... ۲- یقین.....
- 41..... ۳- قبول والی او منل:
- 42..... ۴- دخان تسلیمیدل
- 42..... ۵- صدق:
- 43..... ۶- اخلاص
- 43..... ز- دعبادت معنی:
- 44..... د. د« لا إله إلا الله »معنی:
- 45..... ه. د« لا إله إلا الله »ارکان:
- 45..... لومړی رکن: « لا إله »
- 45..... دوهم رکن: « إلا الله »
- 46..... و. د« لا إله إلا الله »شرطونه:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۱. د لا اله الا الله پر معنى پوهېدل: 46
۲. يقين: 46
۳. (منل) قبولول: 47
۴. تسليمېدل: 47
۵. صدق) رشتنولي: 47
۶. اخلاص: 48
۷. مينه: 48
- ز. د عبادت معنى: 49
- ح. الله تعالى مخلوقات د عبادت لپاره پيدا كړي دي: 49
- ط. د عبادت ارکان: 50
- ي – توحيد د عبادت د قبلېدو سبب دى: 50
- د عبادت د قبلېدو دوه شرطونه دي: 51
- ك – شرك: 51
- شرك په دوه ډوله دي: 52
- ۴- د الله په اسماء او صفاتو ايمان: 54
- ب - د الله د نومونو او صفتونو پر ايمان پايې: 55
- دايمان آثار: 55
- په فرستو ايمان لرل: 57
- د فرستو په اړه ايمان څلور برخې لري: 57
- ب – د فرستو صفات: 57
- ج – د فرستو ډولونه او دندې: 57

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

- 58..... د- په فرستو دایمان اثرات:
- 59..... ایمان په آسماني کتابونو:
- 59..... الف – ایمان په کتابونو معنا:
- 60..... ب- د قرآن کریم کریم خانگړتیاوي:
- 61..... ج- د قرآن کریم کریم په وړ اندې زموږ دنده:
- 64..... په پیغمبر انو ایمان لرل:
- 64..... الف – د خلکو د رسالت اړتیا) رسالت د انسانانو د لارښوونې وسیله ده: (
- 65..... ب – پر پیغمبر انو د ایمان معنی:
- 67..... ج – د نبي او رسول تعريف
- 67..... د – د پیغمبر انو خانگړتیاوي او نښې:
- 69..... ه. د پیغمبر انو د رالېرلو حکمت:
- 71..... پر محمد ﷺ ،) د الله پر نبي او رسول (ایمان:
- 73..... ز – د محمدي رسالت خانگړنې:
- 75..... ج – پر پیغمبر انو د ایمان اغېزې:
- 76..... ۵: په قیامت ایمان لرل:
- 81..... د قیامت لوبې نښې:
- 83..... ه- بعثت) د مرو ژوندی کیدل)
- 87..... و- د حساب ورځاو د اعمالو وړاندې کیدل:
- 92..... ز- په پل صراط او د اعمالو په تلوو ایمان لرل:
- 94..... ج – په جنت او دوزخ ایمان لرل:
- 96..... الف - په قضا او قدر ایمان لرل:

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانولپاره

97 ب - په قضاء او قدر د ايمان درجې:

100 ج. د قضاء او قدر څخه ناوړه گټه اخيستل:

102 د - په قضاء او قدر د ايمان اغيزې:

10 خاتمه

توحيد

د ماشومانو او تنكيو ځوانانو لپاره

د ژباړونكي سرريزه

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه و بعده!

- دا کتاب د توحيد او اسلامي عقيدې په اړه يو بشپړ او پراخ لارښود دی، چې په ځانگړي ډول د ماشومانو، تنكيو ځوانانو او هغو کسانو لپاره ترتيب شوی چې غواړي د اسلام اساسي باورونه په ساده، روښانه او عملي ډول زده کړي. موخه يې دا ده چې لوستونکي د دين اصولو ته ژوره پوهه پيدا کړي، او د خپل ژوند په هر اړخ کې د اسلامي لارښوونو په رڼا کې عمل وکړي.

- ددغه کتاب په پښتو ژبه د ژباړې اصلي لامل دا و چې مور يو خصوصي دارالحفاظ د حضرت أسماء بنت أبي بكر الصديق رضی الله عنها په نوم درلود، او ټول زده کوونکي يې نجونې وې. د قرآن کریم د حفظ ترڅنگ، مور غوښتل چې نجونو ته د اسلامي ابتدايي کتابونو زده کړه هم په اسان او مفهوم لرونکي ډول ورکړل شي. کله چې ما دا کتاب وليد، ډېر خوښ شوم او د ژباړې هڅه مې وکړه، ترڅو زموږ د دارالحفاظ زده کوونکي يې د درسي کتاب په توگه وکاروي او نجونې د الله جل جلاله په توحيد پوهې شي او دغه گټور علم خپلو کورونو ته هم انتقال کړي.

- دا کتاب په اصل کې د شيخ عبد العزيز بن محمد العبد اللطيف له خوا ليکل شوی، چې د مدينې منورې اسلامي پوهنتون د حديثو په پوهنځي کې د جرح او تعديل استاد دی. وروسته، د دې کتاب فارسي ژباړه د شيخ اسحق ديري لخوا ترسره شوې ده، چې له هغې څخه مو ډېره استفاده وکړه.

- په دې کتاب کې د توحيد بنسټيز اصول، د الله جل جلاله پيژندنه، د پيغمبرانو پيژندنه، د عبادت حقيقت او د اسلامي عقيدې اړوند نور مهم موضوعات په تفصيل سره تشریح شوي دي. لوستونکي به پوه شي چې ولې عبادت يوازې د الله لپاره فرض دی، د شرک خطرونه څه دي، او د ايمان عملي اړخونه څنگه د يوه مسلمان ژوند ته لارښوونه کوي.

- کتاب هڅه کوي چې د اسلامي عقيدې اړوند موضوعات په ساده ژبه وړاندې کړي، څو ماشومان او ځوانان وکولی شي مفاهيم په اسانه درک کړي. د ايمان په اساسي برخو کې لاندې موضوعات شامل دي:

• ايمان پر الله جل جلاله او د هغه ربوبيت، الوهيت، او صفاتو.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

© 2007 by the author. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher.

- ايمان پر ، فرېستو ، او آسماني کتابونو.
- ايمان پر پيغمبرانو ، د هغوی رسالت او لارښوونې.
- ايمان پر قيامت، د اعمالو حساب، جنت او دوزخ.
- ايمان پر قضا او قدر، او د دې عقيدې پر عملي اثراتو.

-هره برخه د مثالونو، سوالونو او څو ابونو، او تشریحي توضیحاتو له لارې وړاندې شوې، څو لوستونکي د دین مفاهیم په عملي او ساده ډول زده کړي. دا لارښود نه یوازې د معلوماتو رسولو لپاره دی، بلکې د لوستونکي د اخلاقي او روحاني تربیت لپاره هم ترتیب شوی، څو د دیني پوهې سره د زړه پاکوالي، صبر، توکل، صداقت، او اخلاص روزنه هم حاصله کړي.

-په دې کتاب کې د هر اصل او قاعدې په اړه هڅه شوې چې لوستونکي ته ښکاره شي چې څنګه دغه اصول د ورځني ژوند په چارو کې عملي کېږي، او څنګه دوی د الله جل جلاله رضا ترلاسه کولای شي. له همدې امله، دا کتاب د یوه لارښود په توګه د دیني زده کړې او عملي ژوند ترمنځ پل جوړوي، څو مسلمانان د خپلو اعمالو، باورونو، او اخلاقي پریکړو په رڼا کې د دین د اصلي هدفونو سره سم ژوند وکړي.

په درنښت

محمد بشیر مدني

توحید

دماشومانو او تنکیو خو انانولپاره

دتوحید په اړه لنډ معلومات :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

ژباړه : پرته له الله جل جلاله څخه هیڅوک دعبادت او بندگی وړ نه دی.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

محمد صلی الله علیه وسلم دالله جل جلاله رسول دی.

رَبِّيَ اللَّهُ

زما معبود الله جل جلاله دی

أَنَا أَعْبُدُ رَبِّي

زه دالله جل جلاله عبادت کوم

أَنَا أَحِبُّ رَبِّي

زه الله جل جلاله خوښوم

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانولپاره

دتوحيد په اړه سوال او ځواب (۱ :)

س ۱ : ستا معبود څوک دی ؟

ج : زما معبود الله جل جلاله دی.

س ۲ : ته چا پيدا كړی ئی ؟

ج : زه او ټول خلك الله جل جلاله پيدا كړی دی.

س ۳ : شپه ، ورځ ، لمر او سپوږمى چا پيدا كړی دی ؟

ج : الله جل جلاله شپه ، ورځ ، لمر او سپوږمى پيدا كړی دی.

س ۴ : چاهغه زمكه چى مورپرى گرځو پيدا كړی ده ؟

ج : هغه زمكه چى مورپرى گرځو الله جل جلاله پيدا كړی ده.

س ۵ : چا رودونه پيدا كړی او روان كړی ئی دی ؟

ج : الله جل جلاله رودونه پيدا كړی او روان كړی ئی دی .

س ۶ : داسمان څخه څوك باران را وړوی ؟

ج : داسمان څخه الله جل جلاله باران را وړوی.

س ۷ : چا ونى پيدا كړی او ميوى ئی تری را ايستلى دی ؟

ج : الله جل جلاله ونى پيدا كړی او ميوى ئی تری را ايستلى دی .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

د ځينو مسائلو محاوره :

-أنا أعْبُدُ اللهَ

زه دالله جل جلاله عبادت كوم

-أنا أحبُّ اللهَ

زه الله جل جلاله دوست گنيم او خوښوم ئی

-اللهُ خَلَقَ النَّاسَ لِعِبَادَتِهِ وَطَاعَتِهِ ۝

الله جل جلاله دخپل عبادت او طاعت لپاره پيدا کړی دی.

-عِبَادَتُهُ وَطَاعَتُهُ وَاجِبَةٌ عَلَى جَمِيعِ النَّاسِ

دالله جل جلاله عبادت او طاعت په ټولو خلکو واجب دی

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

دتو حيد په اړه لنډ سوال او ځواب) : ۲ :

س ۱ : ستا د دين نوم څه دی ؟

ج ۱ : زما د دين نوم اسلام دی.

س ۲ : اسلام څه ته وائی ؟

ج ۲ : يواځی دالله جل جلاله عبادت او دالله جل جلاله د فرمانونو منل او دهغه څه نه چی مورپی منع کړی يو ځان ساتل دی.

س ۳ : داسلام اساس او بنسټ څه شی دی ؟

ج ۳ : داسلام اساس دادی چی له الله جل جلاله څخه پرته هيڅوک دعبادت او بندگی نه دی او محمد صلی الله عليه وسلم دالله جل جلاله رسول دی

س ۴ : کله چی آذان واروو ولی ټول دلمانځه لپاره پورته کیږو ؟

ج ۴ : ځکه چی لمونځ داسلام دوهم رکن دی ، انسان پرته دلمانځه اداء کولوڅخه مسلمان نه شمیرل کیږی.

س ۵ : هغه پیغمبر چی الله جل جلاله مورته رالیږلی دی څوک دی ؟

ج ۵ : هغه پیغمبر چی الله جل جلاله مورته رالیږلی دی محمد صلی الله عليه وسلم دی.

س ۶ : ولی الله جل جلاله محمد صلی الله عليه وسلم ټولو انسانانوته رالیږلی دی ؟

ج ۶ : الله جل جلاله محمد صلی الله عليه وسلم ځکه ټولو انسانانوته رالیږلی دی چی دالله جل جلاله دين ورزده کړی.

س ۷ : محمد صلی الله عليه وسلم څه شی ته رابولی ؟

ج ۷ : محمد صلی الله عليه وسلم خلک دالله جل جلاله توحيد) يووالی (او دغیرالله دعبادت پرېښودلوته رابولی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

دتوحيد په اړه لنډ سوال او ځواب (۳) :

رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَسُولًا وَنَبِيًّا ۝

دالله جل جلاله په ربوبيت داسلام په دين اودمحمدصلى الله عليه وسلم په پيغمبري راضى اوخوشحاله يم.

لازم دى چى داسلام درى اصول او قاعدى وپېژنو :

۱.دالله جل جلاله پېژندل.

۲.داسلام پېژندل.

۳.د محمدرسول الله صلى الله عليه وسلم پېژندل.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

لومړی اصل او قاعده: دالله جل جلاله پيژندل:

۱. زما معبود الله جل جلاله دی چې د ټولو شيانو پيدا کوونکی ، څښتن او تدبير کوونکی دی لکه چې فرمائی :

"اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ"

يعنى : الله جل جلاله دټولو شيانو پيدا کوونکی دی.

۲. خپل معبود په دلايلو ، نښانو او دهغه په مخلوقاتو سره پيژنم لکه چې فرمائی « : وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ . »

يعنى : دالله جل جلاله دنښانو څخه د شپې ورځې ، لمر او سپوږمې پيدا کول دی.

۳. يواځې الله جل جلاله د عبادت ښه او غوره معبود دی ، يو دی هيڅ شريک او ساری نلری لکه چې فرمائی :

« يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ »

ژباړه : ای خلکو د الله (جل جلاله) عبادت وکړی چې تاسی او د مخکینيو خلکو پيدا کوونکی دی ښایې چې د

الله جل جلاله څخه وویریري او پرهیزگار شی.

س : الله (جل جلاله) ته ولی پيدا کړی یی ؟

ج : زه یی ځکه پيدا کړی يم چې د هغه عبادت وکړم لکه چې فرمایي :

« وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه : ما پیریان او انسانان ندی پيدا کړی مگر ددی لپاره چې زما عبادت وکړی.

س : د هغه عبادت څه شی دی ؟

ج : د الله جل جلاله عبادت د هغه یو گڼل او د اوامرو اطاعت یی دی.

س : لآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ څه معنی لری ؟

ج : یعنی د یو الله جل جلاله څخه پرته بل معبود بر حق نشته.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانولپاره

دوهم اصل اوقاعده: ددين پيژندنه:

۱: اسلام: دالله جل جلاله يوگنل داومروي اطاعت او د نواهي څخه يي ځان ساتلوته واپي لکه چي فرمايي: وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ .

ژباړه: کوم يودين بهتراوغوره که هغه څه نه دي چي خلک دالله جل جلاله حکم ته ځان تسليم کړي اودالله جل جلاله د فرمان څخه بنسکه راشي اوخم نیک کاروي تفسير دوکتل شي.

۲: اسلام هغه دين دي چي الله جل جلاله دتولوخلکولپاره خوښ کړي اوپري راضي دي لکه چي فرمايي: وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا .

ژباړه: بهترين قانون اسلام دي چي تاسوته مي خوښ کړي دي .

۳: داسلام دخير . بنيگني . نيکبختي . اوخوشحالي دين دي: لکه چي الله جل جلاله فرمايي:

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ .

ژباړه: بلکي دغيرله دوي هم داخليږي (هرڅوک چي وسپاري ځان خپل الله جل جلاله ته حال داچي دي نيکوکاروي ، نودي دلره اجر دده په نزد درب دده (او نه به وي هيڅ) قسم (ويړه په دوي باندې او نه به دوي) هيچيري (خفه کيږي) دجزا په وخت کي .

س: اسلام څو ارکان لري او کوم دي؟

ج: داسلام ارکان پنځه دي چي په لاندې ډول بيانږي:

۱: پدي سره گواهي ورکول چي معبود برحق يواځي يو الله جل جلاله دي اومحمد صلي الله عليه وسلم د الله رسول دي.

۲: دلمانځه اداء کول.

۳: دزکات ورکول.

۴: درمضان د مبارکي مياشتي روزه نيول.

۵: دالله جل جلاله د کعبې حج کول چي طاقت ولري.

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

دريم اصل او قاعده : د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندنه:

۱ : زمور پيغمبر محمد بن عبدالله صلی الله عليه وسلم دی.

۲ : الله جل جلاله محمد صلی الله عليه وسلم ټولوخلکو ته رالېرلی ترخو داسلام مبارک دين وروښی.

۳ : دپيغمبر صلی الله عليه وسلم اطاعت په مور واجب دی لکه چی فرمایي : وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا .

ژباړه : او هغه څه چی درکړی دی تاسی ته رسول (دالله) نو و ایخلی وینیسې قبول یی کړی او هغه څه چی منع کوی (رسول الله) تاسی له هغه څخه نو بیرته شی تری (مه یی خواری) .

زمور د عقیدې اصول دری شیان دی:

دالله جل جلاله دين او پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندل.

لومړی اصل او قاعده (لړپه تفصیل سره) د الله جل جلاله پيژندل :

۱ : زمور الله جل جلاله د ځمکی او اسمانونوپیدا کونکی دی . لکه چی فرمایي « : إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ .

ژباړه : ستاسی الله جل جلاله هغه ذات دی چی اسمانونه او ځمکی یی پیدا کړی.

۲ : الله جل جلاله انسان پیدا کړ او ښه شکل یی ورته ورکړ لکه چی فرمایي « : لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ .

ژباړه : چی خامخا په تحقیق پیدا کړی دی مور انسان په ډیر ښه اعتدال سره.

۳ : الله جل جلاله د ټولو شیانو مدبر او تدبیر کونکی دی . لکه چی فرمایي « : يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ .

ژباړه : تدبیر کوی (اوناړلوی) امر کار له آسمان ځمکی ته (ترورخ د قیامت پوری) .

۴ : الله جل جلاله پیریان او انسانان د خپل عبادت لپاره پیدا کړی لکه چی فرمایي « : وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

توحيد

دماشومانو اوتنکيو څوانانولپاره

ژباړه : او ندى پيدا كړى ما پيريان او انسانان مگر لپاره ددى چې عبادت وكړى دوى ځما.

۵ : الله جل جلاله مور ته امر كړى چې په طاغوت باندې كافر شو او په الله جل جلاله باندې ايمان راوړو.

لكه چې فرمايى « : فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى .

ژباړه : نو هر څوك چې كافر (شوله عبادت دشيطان اوبتانو او ايمان يې راوړ) يقين يې وكړ (په)

وحدانيت (د الله باندې نو په تحقيق سره يې ټينگه نيولى ده كړى كلكه :

۶ : الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى د لاله الاالله يوه محكمه اونه شليد ونكى رسي ده يعنى د يوه الله جل جلاله څخه پرته

هيڅ معبود بر حق نشته .

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانولپاره

دوهم اصل او قاعده) لړپه تفصيل سره : (د اسلام ددين پيژندل :

۱ : اسلام زموږ دين دى . الله جل جلاله دهیچا څخه بل دين نه قبلوى لکه چې فرمايى « : وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ .

ژباړه : او هر څوک چې غواړي غير له اسلامه (چې توحيد او دالله احكامو ته. انقياد وي) بل دين نو له سره به ونه منل شى له ده نه .

۲ : داسلام ددين مرتبي درى شيان دى : اسلام ، ايمان ، احسان

۳ : اسلام : الله جل جلاله ته په يوازي تسليميدل ، او اطاعت ته يې غاړه ايښودل دشرک او دهغه اړوند څيزونو څخه ځان لري كيدل.

۴ : ايمان : په الله جل جلاله ، ملائكو ، اسمانى كتابونو ، پيغمبرانو دآخرت په ورځ ، قضا او قدر ، خير او شر باندې باور او يقين لرل.

۵ : احسان : د الله جل جلاله په د ډول عبادت كول چې ته يې ويني ، او كه ته الله جل جلاله نه ويني نو يقين وكړه چې الله جل جلاله تا ويني.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

دريم اصل او قاعده (لږپه تفصيل سره) : (زمور د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پيژندل :

- ۱ : هغه محمد بن عبدالله بن عبد المطلب الهاشمي القرشي بهترين د پيغمبرانو او آخري دنبيانو دی .
 - ۲ : زمور پيغمبر صلی الله عليه وسلم مور ته دغه دين را ورساوه ، مور ته يی د هر نیک کار د کولو او د هر بد کار څخه د ځان ساتلو امر وکړ .
 - ۳ : د پيغمبر صلی الله عليه وسلم پیروی او د هغه متابعت پر مور واجب دی الله جل جلاله فر مایي :
«لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ .
ژباړه : خامخا دی په تحقيق دی تاسی ته (ای ویریدونکو (په) کار (د رسول الله کی اقتداء غوره نیکه .
 - ۴ : د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره مينه باید د پلرونو ، مورانو او ټولو خلکو باندی وړاندی اوچته وی لکه چی رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی دی « : لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ .
ژباړه : دیو ستاسی څخه مو ایمان نه پوره کیږی تر هغه چی زه ورته دپلار زوی او ټولو خلکو څخه ورته گران نه وم .
 - نو د پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره مينه په حقیقت کی دهغه صلی الله عليه وسلم پیروی او دټولو فرمانونو عملی کول دی .
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / پردی گواهی ورکوم چی پرته د الله جل جلاله څخه بل الله نشته ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ / او گواهی ورکوم چی محمد صلی الله عليه وسلم د الله رسول دی .
 - ۱ : پرته له الله جل جلاله څخه هیڅوک دعبادت او بندگی وړ نه دی .
 - ۲ : عبادت : عبادت هغه ټولو نیکو کارونو او ویناوو ته ویل کیږی چی الله جل جلاله یی دوست گنی اوورته خوښی وی .
 - ۳ : عبادت ډیر ډولونه لری چی ځینی یی په لاندی ډول دی :
- دعا ، دالله جل جلاله څخه ویره ، په الله جل جلاله توکل ، لمونځ ، ذکر ، د مور اوپلار خدمت کول.....

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

د دعا دليل : الله جل جلاله فرماي : « وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ .

ژباړه : اوفرمايي رب ستاسي (اي بندگانو زما (تاسي و بولي ما چي قبلوم تاسي ته) دعا ستاسي (بيشكه هغه كسان چي تكبر) سركشي (كوي له عبادت څخه زما زرده چي ننه به وځي دوي په دوزخ كي پدي حال كي چي خوار او سپك به وي .

د الله جل جلاله څخه د ويري دليل : الله جل جلاله فرماي : فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .

ژباړه : پس كه چيري مؤمنان وي نو دهغوي (شيطانانو) څخه مه ويري بلكي زما څخه ويري .

د توكل دليل : الله جل جلاله فرمائي : قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ .

ژباړه : وويل دوه سړيو ، له هغو كسانونه ، چي ډاريدل ، لورينه كړي وه الله پاك پرهغوي دواړو ننوزي تاسي ، پرهغوي ، پردروازه ، نوكله چي ، ننوتي تاسي پردروازه ، نوبيشكه تاسي پرلاسي يي ، اوخاص پرالله ، نو توكل وكړي ، كه ياست تاسي مؤمنان .

يعني : له ډاريدونكي قوم څخه دوه هغو كسانو چي الله پري لورينه كړي وه وويل تاسي پري ددروازي له لوري ورننوزي ، او چي پردروازه ورننوتي نو تاسي پرلاسي يي ، او په الله توكل وكړي كه تاسي مؤمنان ياست .

د لمانځه دليل : مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ .

يعني : رجوع كوونكي ، خاص په لوردهغه ، نو وډارشي تاسي له هغه ، او ودروي تاسي ، لمونځونه ، او مه كيږي تاسي ، له مشركانو .

يعني : په ځانگړي توگه الله ته ورمات او له هغه نه وډارشي ، لمونځ ودروي ، اوله مشركانو څخه مه كيږي .
د ذكر دليل : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا .

ژباړه : اي هغو كسانو چي ايمان مو راوړي يادكړي ، الله ، په ډيرو يادولوسره .

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

يعني : اى مؤمنانو الله ډير يادکړى.

دمور او پلار داطاعت دليل : وَصَبَّأْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا .

ژباړه : اوحکم کړى مور، انسان ته ، چى د مور او پلار سره نيکې وکړي.

يعني : مور انسان ته امر کړى دى چى له مور او پلار سره بشپگنه او نيکى وکړي .

۴. ټول عبادتونه يواځى دالله جل جلاله لپاره ترسره نوکه څوک کوم کار دغیرالله لپاره وکړى کافرکړى لکه چى الله جل جلاله فرمائى : وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ .

ژباړه : اوهرڅوک ، چى بولى ، سره له الله ، معبود بل ، نشته دليل ، لپاره دبلونکى ، په هغه ، نوپې شکه حساب دهغه په نزد رب دهغه دى ، پې نه مومى برى ، کافران.

يعني : او څوک چى دالله ترڅنگ بل خداى چى هيڅ دليل هم پرى نلرى را وبولى نو حساب يې له رب سره دى ، او داخبره پخه ده چى کافران بريمن کيدای نشي.

۵. الله جل جلاله پيريان او انسان ددى لپاره پيدا کړى دى چى يواځى دهمده عبادت وکړى لکه چى فرمائى : وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه : اونه دي پيدا کړي ما، پيريان ، او انسانان مگر، لپاره ددې چى عبادت وکړي زما.

يعني : اوماپيريان او انسانان له دې پرته دبل هيڅ شي لپاره نه دي پيدا کړي چى هغوى به زما عبادت او بندگي کوى .

۶. څوک چى يواځى دالله جل جلاله عبادت وکړى لوى نيکبختى ، خوشحالى او ښه ژوند ترلاسه کولای شى لکه چى فرمائى : مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ...

ژباړه : هرچاچې وکړ، نیک کار ، له نارینه یاښځینه ، او هغه مؤمن وي ، نوژوندون به ورکړو هغه ته ، ژوند پاک ، او جزابه ورکړو هغوى ته اجر دهغوى ، په ډير ښه ، هغه چې وو هغوى کولوبه يې .

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

يعني : هر نارينه او بنځينه مؤمن چې نیک کارونه وکړي نو موږ به پاک ژوند ورپه برخه ، او په آخرت کې ددوی دنیکو کړنو بدل ، هر ورو وړکوو .

۱. د آن محمد رسول الله د شهادت دکلیمی معنی :

دهغه مبارک تصدیق او باور دهغه څه په اړه چې موږ ته ئی خبر را کړی اود هغه مبارک اطاعت په هغه څه کې چې موږ ته ئی امر کړی ، او ځان ساتل دهغه څه نه چې موږ ئی منع کړی یو ، اوهغه داچې دالله جل جلاله عبادت اوبندگی په داسی ډول وشي چې دشریعت مطابق وی .

۲. زمور دپیغمبر صلی الله علیه وسلم نوم : محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب الهاشمی دی چې د عربوپه منځ کې بهترین نسب دی .

۳. الله جل جلاله محمد صلی الله علیه وسلم ټولو خلکو ته رالېږلی دی اواطاعت یې پرتولو واجب دی . لکه چې فرمایي : قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا .

ژباړه : ووايه ، ای خلکو ، بې شکه زه ، استازی یم دالله ، په لور ستاسي ټولو .

يعني : ای محمده ! ووايه چې ای خلکو ! زه تاسو ټولو ته دهغه الله له لوري رالېږل شوی یم .

۴. پیغمبر صلی الله علیه وسلم لومړی په مکه مکرمه کې ژوند کاوه خلک یې توحيد او دالله جل جلاله یووالی ته رابلل بیایې مدینې منورې ته هجرت وکړاوهلته یې داسلام دمبارک دین نور احکام لکه زکات ، روژه ، جهاد او داسې نورو په سرته رسولو امر وکړاوبیا په مدینه منوره کې د۶۳ کالوپه عمر وفات شو .

۵. هرڅوک چې دپیغمبر صلی الله علیه وسلم داوامرومخالفت وکړي دسخت عذاب مستحق گرځيالله جل جلاله فرمائی : فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ .

ژباړه : نو باید وډار شي ، هغه کسان ، چې مخالفت کوي ، له حکم درسول نه چې و به رسپري هغوی ته ، فتنه ، ازمیښت ، یا و به رسپري هغوی ته ، عذاب ، درد ناک .

يعني : دپیغمبر له حکم نه سر غړوونکي باید وډار شي هسې نه چې په کومه کې اخته او یا ورته دردناک عذاب ورسپري .

توحيد

دماشومانو اوتنکيو څو انانولپاره

۶. څوک چې دپيغمبرصلى الله عليه وسلم اطاعت کوي پوره نيکبختی او لويه کاميابي يي په برخه کيږي لکه چې فرمايي : وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ .

ژباړه : اواطاعت وکړی تاسې ، دالله اودرسول ، ترڅو په تاسې رحم وکړای شي .

يعني : اودالله اورسول اطاعت وکړی کيدای شي چې رحم درباندي وشي .

اوهمدارنگه الله جل جلاله په بل ځای کې فرمائی : وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا .

ژباړه : اوکه اطاعت وکړي دهغه ، نوليار به ومومي .

يعني : اوکه تاسې دهغه اطاعت وکړئ نوسمه لياره به ومومي .

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

دتوحيد ډولونه

دتوحيد تعريف : الله جل جلاله په الوهيت ، ربوبيت ، او دتولو اسماء و صفاتوسره يو بللوته توحيد وائي
 دتوحيد ډولونه : توحيد ربوبيت ، توحيد الوهيت ، توحيد اسماء و صفات.

۱. **توحيد ربوبيت** : الله جل جلاله په خپلو افعالو کې يو گڼلوته توحيد ربوبيت وائي . يعنى : پدى باندې
 عقیده اوباورلرل چې ټول شيان لکه : پيدا کول ، روزی ورکول ، دکارونو بر ابرول ، ژوندی کول ، مړه کول ،
 چې دا ټول دالله جل جلاله له لوري دي ، چې هيڅ يو پيدا کوونکی پرته له الله جل جلاله څخه وجود نلري
 لکه چې فرمائي : **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ .**
 ژباړه : الله پيدا کوونکی دهر شي دي.

- پرته له الله جل جلاله څوک روزی ورکوونکی نشته لکه چې فرمائي : **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا .**

ژباړه : اونشته ، خوځنده ، په زمکه کې ، مگر ، پرالله دي ، رزق دهغه.

يعني : په زمکه کې چې څومره خوځنده دي دهغوی ټولو روزی پر الله ده .

هيڅ ژوندی کول او مړه کول پرته له الله جل جلاله څخه بل څوک نشي کولای لکه چې فرمائي : **هُوَ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَاللَّهُ تَرْجَعُونَ .**

ژباړه : هغه ژوندي کول کوي ، اومړه کول کوي ، اوخاص په لور دهغه ، ورگرځول کېږي تاسي .

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

دقریشوکفارو دپیغمبرصلی الله علیه وسلم په زمانه کې په دغه توحید اعتراف کولو مگر دوی دغه اعتراف داسلام په مبارک دین مشرف نکړل لکه چې فرمائی: **وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ**.

ژباړه: او قسم دی که پوښتنه وکړی له هغوی، چې، پیدا کړي دي، اسمانونه اوزمکه، خامخا وبه وایي هغوی، الله، ووايه، ټوله ثنا، یو الله ته ده، بلکې، ډیر دهغوی، نه پوهیږي.

يعني: اوقسم دی که ته له هغوی پوښتنه وکړې چې اسمانونه او زمکه چا پیدا کړي دي، خامخا به ووايي چې الله، ای محمده! ووايه، ټولې ستاینې یو الله ته دي، خو دهغوی ډیر خلک نه پوهیږي.

۲. توحید الوهیت: هغه توحید ته ویل کېږي چې بندگان په هغوتولو افعالواو اعمالو کې چې الله جل جلاله پری امرکړی دی یعنی دبندگانوتول اعمال اوعبادات چې ترسره کوی یی دیو الله جل جلاله لپاره ئی وگرځوی هغه ذات چې مثل او شریک نلری لکه: دعا، ویره، توکل، مرسته غوښتل او داسی نور.

- صرف یواځی الله جل جلاله ته غږ کوو لکه چې فرمائی: **وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ**. سوره غافر ﴿٦٠﴾

ژباړه: او وفرمائی رب ستاسې (ای بندگانو زما (تاسې و بولی ماچې قبلوم تاسې ته) دعاء ستاسې).

- صرف دالله جل جلاله څخه باید وویریږو لکه چې فرمائی: **فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ**.

ژباړه: نو مه ویریږی تاسې له کفارو! او و ویریږی زما (داحکامو له ترک (که یی تاسې مومنان) په حق سره).

- یواځی به په الله جل جلاله توکل کوو لکه چې فرمائی: **وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ**.

ژباړه: اوخاص پر الله توکل وکړئ تاسی! که یی تاسې مؤمنان (باور لرونکي په وعده دالله).

- یواځی به دالله جل جلاله څخه مرسته غواړو لکه چې فرمائی: **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ**.

ژباړه: خاص تاته عبادت کوو او خاص له تا څخه مرسته (مدد) غواړو.

- یواځی به الله جل جلاله ته پناه ورو لکه چې فرمائی: **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ**. سوره ناس ﴿١﴾

ژباړه: ووايه (ای محمد) پناه غواړم په رب د ټولو خلکو.

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

- دا هغه توحيد دی چې پیغمبر انوعليهم السلام راوړی دی لکه چې فرمائی: **وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ**
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ .

ژباړه: او خامخا ليرلی وو مور په هر (امت کې يو رسول) چه وواي دوی ته (چه عبادت کوی)
یواخی (د الله او خان ساتی تاسې له شریرانو) باطلو معبودانو (څخه .

- دا هغه توحيد دی چې کفارو مخکي هم تری انکار کړی وه او اوس هم تری انکار کوی لکه چې الله جل
جلاله د مشرکانوپه ژبه فرمایلی دی: **أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ .**

ژباړه: آیا ده گرځولی دی دغه (360) معبودان یو ؟ بیشکه دغه گرځول ، د ډیرو معبودانو یوه ته چې
تاسې نور معبودان پریږدئ اودیو الله عبادت کوی (، خامخا یو څیز ډیر عجیب دی) چې مثل نه لری (

۳. داسماء اوصفتو توحيد: په هغو ټولو اسماء اوصفتوچې الله جل جلاله خپل خان ته ویلی اویاهم
پیغمبر صلی الله علیه وسلم پری موصوف کړی دی په قرآن کریم او صحیح نبوی سنتوکی راغلی دی پری
ایمان لرل داسماء اوصفتوتوحيد ته ویل کیږی ، دیادولو ورده چې الله جل جلاله ډیرنومونه لری لکه:
بهنونکی ، اوریدونکی ، لیدونکی ، حکمت والا اوداسی نور . الله جل جلاله فرمائی: **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ**
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ .

ژباړه: نشته په شان ددغه (الله) هیڅ څیز (په هیڅ څیزکې) ، او هم دغه (الله) دی ښه اوریدونکی)
دټولو اقوالو (ښه لیدونکی دټولو اعمالو .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

درېشتينوخلکو صفتونه:

الله جل فرمائی: وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

ژباړه: قسم دی په عصر چه بیشکه انسان خامخا په زیان کې دی (په صرف کولو د عمر سره په فانیه و مطالبو کې (مگر) خو زیانکاران نه دی (هغه کسان چه ایمان ئی راوړی وی او کړی ئی دی ښه) عملونه) او وصیت ئی کړی وی یوله بله په حقه چه ایمان ، او وصیت ئی کړی وی یو له بله په صبر سره) په طاعت او مصیبت او له معصیته .)

یعنی : الله جل جلاله په وخت قسم یادکړی دی چی انسان په تاوان او هلاکت کی دی مگر هغه څوک چی څلورصفتونه ولری:

- ۱- ایمان : دالله جل جلاله ، پیغمبرصلی الله علیه وسلم ، اوداسلام مبارک دین پیژندلوته ایمان وائی .
- ۲- نیک عمل : لکه لمونځ ، روژه ، ریښتنولی ، دموراوپلارسره نیکی کول.
- ۳- وصیت کول په حق سره : یعنی دایمان اونیک عمل لوری ته دعوت کول اوهغی ته تشویق اوترغیب ورکول .
- ۴- وصیت کول په صبر سره : یعنی صبراو برده باری ته دعوت اوبلنه ، اوصبرکول په طاعت اودغم او مصیبت په وخت کی.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

هغه شيان چې دتوحيد سره په ټکر کې دي :

۱- په الله جل جلاله ايمان نه راوړل : لومړی شی چې الله جل جلاله په بندگانو واجب کړی په الله جل جلاله ايمان راوړل او په طاغوت کافرکیدل دی لکه چې الله جل جلاله فرمائی : **وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ .**

ژباړه : او خامخا ليرلی وو مور په هر (پخواني (امت کې يو رسول) چه ووايي دوی ته (چه عبادت کوی) يواځی (د الله او ځان ساتی تاسې له شريرانو) باطلو معبودانو (څخه .

۲. **دطاغوت** معنی : هرشی يا شخص چې د الله جل جلاله څخه پرته ئی عبادت وشی او په دغه عبادت باندي راضي وی طاغوت بلل کيږی .

۳. په **طاغوت** دکافرکیدو څرنگوالی : دغیرالله عبادت باطل گڼل ، دهغه پرېښودل ، دهغه سره کینه کول ، اوهغه څوک چې داسی اعمال ترسره کوی کافرئ بلل او ورسره دښمنی کول دی.

۴. **شرک** دتوحيد ضد دی : نوتوحيد پدی معنی سره دی چې يواځی دالله جل جلاله عبادت وکړو ، اوشرک دادی چې يو دعبادتونوڅخه غیرالله ته وکړی لکه : دغیرالله څخه څه غوښتل يا غیرالله ته سجده کول دی .

۵. **شرک** ترټولو لويه او اوچته گناه ده الله جل جلاله فرمائی : **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ .**

ژباړه : بیشکه الله نه کوی مغفرت) به بڼی (داچې شریک ونيول شي له ده سره او مغفرت کوی) بڼی (هغه گناه چې ښکته وي له دې) شرک او کفرنه (هغه چاته چې اراده فرمائې د) مغفرت .

پدی باید پوه شو چې شرک ټول نیک عملونه له منځه وړی ، په دوزخ کې دهمیش لپاره پاتی کيږی ، او جنت ته دننوتلوڅخه محروميږی لکه چې الله جل جلاله فرمائی دی : **وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ .**

ژباړه : اوکه) فرضا (شریک کړی وي دوی له) الله سره نور (نو خامخا به ضایع شوې وي له دوی نه هغه عمل چې وو دوی چې کاوه به ئی .

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانولپاره

په بل ځای کې الله جل جلاله فرمائي: **إِنَّهُ ُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ .**

ژباړه: بيشکه شان دادی هرچاچې شریک ونيو له الله سره) په عبادت کې بل شی (نو په تحقیق حرام کړی دی ، الله په دغه) مشرک (باندی جنت ، او ځای دده اور) د دوزخ دی .

۶- کفر دتوحيد سره په ټکر کې دی نوکفرهغه عمل دی چې کوونکی ئی د توحيد او ايمان د دائری څخه خارجوی لکه په الله جل جلاله ، دقرآن کریم په آیاتونو او پیغمبرصلی الله علیه وسلم مسخری او ملنډی وهل ، الله جل جلاله فرمائی: **قُلْ أِبَالِهٖ وَآيَاتِهٖ وَرَسُولِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ .**

ژباړه: ووايه) ای محمده ! دوی ته چې (آيا په الله او په آیاتونو) حکمونو (د الله او په رسول د الله پوری وی تاسې چې استهزاء به مو کوله ، عذرونه مه کوی تاسې) مور ته په دروغو سره (په تحقیق) ظاهرا هم (کافران شوی یی .

۷- نفاق: نفاق دتوحيد سره په ټکر کې دی یعنی دخلکوپه وړاندی دتوحيد او ايمان ښکاره کول اود کفراوشرک پټول په زړه کې دی لکه: یوڅوک چې په خوله ايمان راوړی اوکفرپه زړه کې پټ کړی لکه چې الله جل جلاله فرمائی: **وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ .**

ژباړه: اوځینې له خلکو هغه څوک دي چې وایي: ايمان یې راوړی دی مور په الله او په ورځ دآخرت) چې قیامت او دجزا وخت دی (حال داچې نه دي دوی مؤمنان .

یعنی په ژبه وایي مورپه الله جل جلاله ايمان راوړی دی مگر په زړه مؤمنان نه وی .

په آخرت باندی ايمان لرل:

په آخرت باندی ايمان لرل: یعنی چې دقیامت دورځی واقع کیدل حتی وبولی او یقیني ايمان ولری چې خلک به دقبرونوڅخه را ژوندی کیري دهغوعملونوپه خاطرچې په دنیا کې ئی کړی وی حساب ورسره کیري اوجزابه ورکول کیري چې په نتیجه کې به نیکان جنت ته او گناه کاران به دوزخ ته ځی .

په آخرت باندی ايمان لرل دري شيان دی :

توحيد

دماشومانو اوتنکيو خو انانولپاره

۱- دمرگ څخه وروسته په بيا را ژوندی کيدلو ايمان لرل :

دقيامت په ورځ روحونه بيرته خپلونوجسمونوته ورځي او مړي دقبرونو نه را پورته کيږي او خلک دخپل رب (الله جل جلاله) په وړاندې دريږي بيا هغوی چي پښې لوڅ ، برېښې اوناښت شوی يوځای سره غونډيږي ځکه الله جل جلاله فرمائي : **ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾** **ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ .**

ژباړه : بيا بيشکه تاسی چي ئی وروسته ددی نه ، خامخا مړه کيدونکی یی ، بيا بيشکه تاسو په ورځ دقيامت به را پاڅولی کيږي .

همدارنگه پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمائي : **﴿ يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاءَ غُرُلًا ﴾**

. يعنی دقيامت په ورځ به خلک پښې لوڅی ، برېښې اوناښت شوی دخپلو قبرونو نه را پورته کيږي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانولپاره

۲- دعملونو په تلو او شميرلو ايمان لرل :

الله جل جلاله خلك دخپلو اعمالو سره سم كوم چي په دنياكي ئي ترسره كړي راپورته كوي او حساب به ورسره كوي بيا وروسته چي څوك موحد (ديوالله جل جلاله عبادت كوونكي وي) او د الله جل جلاله اود هغه رسول اطاعت ئي كړي وي حساب به ئي اسانه وي ، اوڅوك چي مشرك اوگناه كار وي حساب به ئي سخت وي .

دانسان عملونه به په يوه لويه ترازوكي تلل كيري دترازو په يوه پله كي نيكي اوپه بله پله كي بدى اچولى كيري بيا څوك چي نيكي ئي د بديو او گناهونوڅخه زياتي وي جنت ته به ځي ، اوڅوك چي بدى اوگناهونه ئي دنكيو څخه زياتي وي دوزخ ته به ځي دعملونودتللو په اړه الله جل جلاله فرمائي : **فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١٢﴾ .**

ژباړه : پس هر هغه څوك چې وركړل شي كتاب (دده په بني لاس دده كې ، نو زر ده چې حساب به وركړل شي له ده سره حساب آسان ، او وبه گرځي اهل خپل ته) په جنت كې (خوشحاله كړي شوى ، اوهر هغه څوك چې وركړل شي كتاب (عملنامه (دده وروسته تر شا دده) په كين لاس ئې (پس رز به نارى كړي اى هلاكه ! اى هلاكه) ! زما را حاضر شه ! دادى وخت دى (او ننه به وځي دى بل اور) د دوزخ (ته .

داعمالو تلو دترازو په هكله الله جل جلاله فرمائي : **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ .**

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانولپاره

ژباړه : او اير دو تلې دانصاف د پاره د (اهل د (ورځې د قيامت بس ظلم به ونه کړل شي په هيڅ نفس د هيڅ شي (هيڅ ، او که وي) دغه عمل (په قدر ديوى دانې سپيلني) اوري (نورا به وړو دغه) دانه ، او بس يو مور حساب کوونکي) يا ساتونکي د بندگانو د اعمالو .

۳- جنت او دوزخ :

جنت هغه دائيمى ځاى دى چې : الله جل جلاله دهغومومانولپاره تياره او جوړکړى دى چې دالله جل جلاله او دهغه دپيغمبرصلى الله عليه وسلم اطاعت ئى کړى وي او د بديوخڅه ئى پرهيژکړى وي ، په هغه کي ټول هغه دائمي نعمتونه لکه دخوراک ، ځکاک اغوستلو او ټول هغه شيان چې انسان ئى خوښوى شته دى .

دوزخ هم د دائمي عذاب ځاى دى چې : الله جل جلاله دهغو خلکو لپاره تيارکړى دى چې دالله جل جلاله او دهغه د پيغمبر صلى الله عليه وسلم نافرمانى ئى کړى وي ، په هغه کي داسى عذاب ، دردونه ، ستونزى دى چې هيڅ دانسان په فکرکي نه تيريرى شته دى .

الله جل جلاله د جنت په هکله فرمائى : **وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ** . ﴿١٣٣﴾

ژباړه : اوتلوار وکړى په طرف د (هغو اعمالو چې سبب د (مغفرت درب ستاسې او) سبب د دخول د (جنت) دى (، چې پلنوالى دهغه) لکه پلنوالى د (اسمانونو او ځمکې دى ، تيار کړى شوى دى دغه) جنت له پاره د پرهيژگار انو .

اوهمدارنگه الله جل جلاله فرمائى : **فَلَا تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** . ﴿١٧﴾

توحيد

دماشومانو اوتنکيو خوانانو لپاره

ژباړه : پس نه دی معلوم هیڅ نفس ته (نه پرښتی او نه نبی ته) هغه شی چې پت کړی شوی دی دوی ته له یخوالی د سترگو نه دپاره د جزاء دهغه عمل چې وو دوی چې کاوه به ئې (پت .)

ددوزخ په هکله الله جل جلاله فرمائی : فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

ژباړه : وساتی تاسې (ځانونه (له هغه اوره چې خس) خشاک (د هغه بنيادمان او تیرې) گټې (دی چې تیارکړی شوی دی) دا اور (لپاره د کافرانو .

اوهمدارنگه الله جل جلاله فرمائی : إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

ژباړه : بیشکه په نزد زموږ دی (لپاره د منکرانو په آخرت کی) ځنځیرونه درانه او اور سوځوونکي ، او طعام نښتونکی په مری کی (چې دزقوم او ضریع ونه ده) او عذاب دردناک .

ای الله ! موږ جنت غواړوهغه خبری اواعمال غواړو چې موږ جنت ورنږدی کړی اودهغواو خبرو او اعمالو څخه په تا باندي پناه غواړو چې دوزخ ته د ورنږدی کیدو سبب کیري اللهم آمین.

توحيد

دماشومانو اوتنکيو خو انانولپاره

داسلامی عقیدې اودهغې دارزښت په اړه خوڅبرې:

داسلام مبارک دین عقیده اوشریعت دی:

عقیده: دهغوکارونوڅخه عبارت دی چې نفس هغه تصدیقوی او زړه په هغه سره مطمئن او ډاډه کېږي او د مومنانو دا داسی کارونه دی چې په هغې کې هیڅ ډول شک او تردید نلري.

شریعت: هغه عملی کارونه دی لکه: لمونځ، روژه، زکات، دموږ اوپلار سره نیکی او داسی نور.

داسلامی عقیدې ستی او اساس عبارت دی له: په الله جل جلاله ایمان لرل، په ملائکو، اسمانی کتابونو، او پیغمبرانو، داخرت په ورځ، په قضا اوقدر داچی خیراوشر دواړه دالله جل جلاله له لوری دی ایمان لرل دی.

دلیل ئی دالله جل جلاله دغه مبارک آیت دی چې فرمائی: **لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ﴿١٧٧﴾**

ژباړه: نه ده نیکی (چې وگرځوي مخونه خپل) په لمانځه کې (طرف دمشرق یا مغرب ته مگر غوره نیکی ده هغه چا ده چې ایمان ئی راوړی وی په پاک الله او) ایمان ئی راوړی وی په (ورځې آخرې او په) ټولو (پرښتو او په) ټولو (کتابونو او) ایمان ئی راوړی وی (په) ټولو (انبیاء).

دقضا اوقدر په هکله الله جل جلاله فرمائی: **إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمِجٍ بِالْبَصْرِ ﴿٥٠﴾**

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانولپاره

ژباړه : بيشکه مور هرشي پيدا کړي مودى په (رومبى ازلى (اندازه سر ، او نه دى امر زموږ) يو شي لره چې اراده مو کړي ده ده هغه) پيدا کولو (مگر) امر (يو ځل لکه رپول دسترگو .

پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمائي : ﴿ الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ﴾

يعنى : په الله جل جلاله ، په ملائكو ، په اسمانى كتابونو په پيغمبرانو د قيامت په ورځ اوداچى انسان ته دخيراوشريپيدل ټول دالله جل جلاله له لورى دى پوره ايمان لرل دى.

داسلامى عقيدى اهميت :

داسلامى عقيدى اهميت دډيرو کارونو دترسره کولو څخه بنسټيزى چې ځينى ئى په لاندې ډول دى :

۱ : زموږ ضرورت عقيدى ته ترهرڅه زيات دى او همدارنگه زموږ احتياج دغه عقيدى ته ترهرڅه ډيردى ځکه هيڅ نيکبختى ، نعمت او لوړوالى دزرونولپاره دالله جل جلاله د عبادت او بندگى نه پرته وجود نلري ځکه الله جل جلاله دزرونو پيدا کوونکى دى .

۲ :- ترټولو لوړه او مهمه فريضه اسلامى عقیده ده ، له همدې وجې لومړنى شى چې دخلکو څخه غوښتل کيږي لکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى : أَمَرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

ژباړه : ماته امر شوى دى ترڅو دخلکو سره ترهغى و جنگيږم چې گواهي ورکړي چې پرته د الله جل جلاله څخه بل څوک د عبادت وړ نشته او محمد دالله جل جلاله رسول او پيغمبردى.

۳ :- يواځى اسلامى عقیده ده چې دامنيت ، استقرار ، نيکبختى او خوشحالى سبب گرځي لکه چې الله جل جلاله فرمايى : بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿112﴾

ژباړه : بلکې (غير له دوى هم داخلېږي) هرڅوک چې وسپاري ځان خپل الله ته حال داچې دى نيکو کار وي نو دى ده لره اجر دده په نزد د رب دده او نه به وي هيڅ قسم ويره په دوى باندي او نه به دوى (هيچېږي) خفه کيږي (دجزا په وخت کې) .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

اسلامی عقیده هغه یواځنی عقیده ده چې عافیت او پرمختګ منځ ته راوړی لکه چې الله جل جلاله فرمایي:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿96﴾.

ژباړه : اوکه خلکو ددې کليو (ښارونو) ایمان راوړی وی او تقوی یې (غوره) کړی وی نو خامخا پرانیستلې به وې مور بر دوی باندي (دروازي د (برکتو نو له لوري دآسمانه) د باران په اورولو (او له) لوري (د ځمکې) په زرغو نولو د محصولاتو .

۴-: اسلامی عقیده اسلامی حکومت ته د رسیدلو او دهغه دستنو ټینګولو سبب ګرځي لکه چې الله جل جلاله فرمایي : ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ ﴿105﴾

ژباړه : او خامخا په تحقیق لیکلي دي مور په زبور کې وروسته له نصیحت څخه دا چې بیشکه دد غي ځمکې مالکان کيږی به (بالاخر هغه (بندګان زما چې نیکان دي) او په میراث به ئې وری .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

په الله جل جلاله باندی ایمان لرل :

په الله جل جلاله باندی دایمان لرلو معنی : د زړه څخه د الله جل جلاله په موجودیت باور کول او دالله جل جلاله په ربوبیت ، الوهیت ، اسماء او صفاتو باندی اعتراف کول دی .
نو په الله جل جلاله باندی ایمان لرل په څلورو شیانو کی خلاصه کیږی :

۱- دالله جل جلاله په وجود ایمان لرل.

۲- دالله جل جلاله په ربوبیت ایمان لرل.

۳- دالله جل جلاله الوهیت ایمان لرل.

۴- دالله جل جلاله په اسماء صفاتو ایمان لرل .

ددی مطالبو په اړه تفصیل په لاندی ډول وړاندی کیږی:

الف : د الله جل جلاله په وجود ایمان لرل :

دالله جل جلاله په وجود ایمان لرل یو فطری کار دی چی هیڅوک ددی په اړه اختلاف نلری پرته دځینو ملحدینو څخه چی الله جل جلاله نه منی نو زیاتره خلک دالله جل جلاله په وجود اقرارکوی او کوم اختلاف په کی نلری .

هرمخلوق پرته له کومی زده کړی دخپل فطرت نسبت خپل خالق ته کوی له بل پلوه د دوعا غوښتل او دالله جل جلاله له لوری دهغی قبلیدل په یقینی ډول د الله جل جلاله په وجود دلالت کوی لکه چی الله

جل جلاله فرمایي : اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ﴿9﴾

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ژباړه : « يادکړی » هغه وخت چې استغاثه به کوله تاسې خپل رب ته نو الله درورسیده له پاره د (فریاد) ستاسې .

ب : پدی باندی ټول پوهیږی چی هره و اقعہ او پیښه یو پیدا کوونکی لری ، نو ټول مخلوقات او زمور په چاپیریال کی چی څه لیدل کیږی باید خالق او پیدا کوونکی ولری چی هغه هم الله جل جلاله دی ، ځکه دا امکان نلری چی کوم کس یا شی د پرته له پیدا کوونکی څخه منځ ته راشی او پیدا کوونکی ونلری ، ځکه هیڅ کس یا شی پخپله ځان نشی پیدا کولی لکه چی الله جل جلاله فرمایي : **أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿35﴾** .

ژباړه : آیا پیدا کړی شوي دي دوی بې له یو څیز (خالق پخپل سر) یا که دوی پخپله پیدا کوونکي دي دځانونو خپلو .

نو ددغه مبارک ایت معنی داشوه چی بدون دپیدا کوونکی څخه ندی پیدا شوی او پخپله یی ځانونه ندی پیدا کړی ، نو په ښکاره ډول سره معلومیږی چی ددوی پیدا کوونکی الله جل جلاله دی .

ج : ددی مخلوقاتو نظم او ترتیب که اسمانونه دی یا ځمکه ، ستوری او په یقینی ډول پدی دلالت کوی چی دغه نړی پیدا کوونکی لری او هغه هم الله جل جلاله دی لکه چی الله جل جلاله فرمایي : **صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿88﴾** .

ژباړه : هغه (الله) چې محکم (کړی ئې دي هر څیز) چې پیدا کړي ئې دي (بیشکه چې دغه) الله) ښه خبردار دی په هغو کارو چې کوی یې تاسې .

نو تاسو گوری چې دغه نړی د زیاتو کهکشانونو سره سره چې هریو یې په ملیونونو ستوري لري او دیو ځانگړی تگ او گرځیدو لرونکی دي چی یو یې هم دخپل تعین شوي مدار څخه نه تیریږي او دبل سره ټکر نه کوي او له منځه نه ځي او هریو دخپلې تعین شوې دندي په سرته رسیدو کې بوخت دي . لکه چی الله جل جلاله فرمایي : **لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿40﴾**

ژباړه : نه دی لمر لائق دغه لره (اوله وسه ئې پوره نه دي) چې لاندې کړي سپوږمی) په زمان ، مکان اوصافو کې (او نه شپه مخکې کیدونکې ده له ورځې څخه ، او دغه ټول) فلکي اجرام (په اسمان کې چور لیدونکي دی) لامبو په کې وهی براخ په کې روان دي

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

۲- دالله جل جلاله په ربوبيت ايمان لرل.

الف : دالله جل جلاله په ربوبيت دایمان لرلو معنی : پدې باندي اقرار کول چې الله جل جلاله رب او معبود د ټولو شيانو ، مالک ، رازق او پيدا کوونکی د ټولو دی ، همغه الله جل جلاله پيدا کول کوي او مړه کول کوي ، او همغه الله جل جلاله گټه او تاوان رسوي ، او ټول کارونه د الله جل جلاله لپاره دي ، خير او نيکي د الله جل جلاله په لاس ده ، او په هرشي الله جل جلاله قادر او توانا دی ، په ټولو پورتنیو کارونوکی شریک نلري .

د الله جل جلاله په ربوبيت باندي ايمان پدی معنی سره چې په قطعی ډول سره باور وکړی چې الله جل جلاله یواځی هغه ذات دی چې هیڅ ساری او شریک نلری او یواځی همده ته عبادت کړی او یواځی ټول کارونه پرمخ بیایي او هیچاته ضرورت نلری ، او همداسی په لنډ ډول ايمان په ربوبيت : پدی باندي باور چې یواځی الله جل جلاله د ټولو موجوداتو او ددی نری خالق دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿62﴾** .

ژباړه : الله جل جلاله دهرشي پيدا کوونکی دی.

او همدارنگه همدغه الله جل جلاله ټولو مخلوقاتو ته روزی ورکوي لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا ﴿6﴾** .

ژباړه : او نشته هیڅ تلونکی (خو ځیدونکی ذي روح) په ځمکه کې مگر دی پرالله رزق) روزي (دهغه) تفضلا ترحمانه وجوبا .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

اوهمغه الله جل جلاله د ټولو مخلوقاتو مالک او څښتن دی لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ﴿120﴾** .

ژباړه : خاص الله لره دی ملک (سلطنت) داسمانونو او سلطنت دځمکې او سلطنت دهغو شيانو چې په دوی کې دي .

ب : الله جل جلاله په ربوبیت کې خپل یو والی په ټولو مخلوقاتو باندې په قرآن کریم کې بیان کړی دی لکه چې فرمایي : **الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿2﴾** .

ژباړه : ټولې ستاینې (صفتونه) خاص الله لره دي ، چې پالونکي دعالمیانو (دخپل حکمت له مخې) .
رب العالمین : یعنی خالق ، مالک ، هدایت کوونکی او تربیت ورکوونکی دټولو مخلوقاتو سره دټولو نعمتونودی .

ج : الله جل جلاله په ربوبیت ایمان لرل دانسانانو په فطرت کې په داسې ډول سره ایښی دی چې حتی دپیغمبر صلی الله علیه وسلم په زمانه کې د عربو مشرکین هم داسې عقیده درلوده لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿86﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿87﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿88﴾ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿89﴾**

ژباړه : ووايه څوک دی رب دآسمانونو اوو او رب د عرش ډير لوی نو ژر و به و ائي دوی چې (دغه ټول ملکا ، خلقا او عبیدا منسوب (الله ته دي نو ووايه) ای محمده ! دوی ته چې (، آيا پس نه ویريری تاسې) له عذابه دالله او ځان نه ساتئ له شرکه (، ووايه) ای محمده ! دوی ته چې (څوک دی هغه ذات چې په يد) بلاکيف (د ده کې پاچاهي تصرف دی دهر څيز او دی پناه ورکوي) مخلوقاتوته (او پناه نه ورکوله کېږي په) ضررد (ده باندې که یئ تاسې چې پوهیږی ، نو ژر وبه و ائي چې) دا صفات (خاص الله لره دي ، ووايه) ای محمده ! دوی ته (پس څرنگه ټکي درباندي کوله شي) او گرځي له حقه يا کوم طرف ته سحر درباندي کاوه شي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

يجير ولايجار عليه : يعنى د خپلو بندگانو مصيبتونه او بلاوى دفع كوي مگر هيڅوك نشي كولاى چې كوم شى الله جل جلاله مقرر كړى وي هغه دفع كړي او مخه ئى ونيسي .

ديادونى ورده چې يواځى د الله جل جلاله په ربوبيت باندى ايمان لرل د مسلمان كيدو لپاره كفايت نكوى بلكى بايد د الله جل جلاله په الوهيت هم ايمان ولرى ځكه رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه مشركانو سره چې د الله جل جلاله په ربوبيت ايمان درلود هم جگړه وكړه تردى چې د الله جل جلاله په الوهيت هم ايمان راوړى .

د : ټول موجودات په نړى كى د آسمان نه نيولى ، ځمكه ، كهكشانونه ، ستورى ، ونى ، انسانان ، پيريان او داسى نور دا ټول د الله جل جلاله فرمانبردار او اطاعت كوونكى دى لكه چې الله جل جلاله فرمائى : **وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿83﴾**

ژباړه : حال داچې (خاص) الله ته غاړه ايښې ده هر هغه چې په آسمانونوكې دى ، (له علوياتو) او په ځمكه كې دي (سفلياتو سره له اسمانونو او ځمكو (په خوښه يا په زوره ، او بيا) خاص) هم دى ته بيرته بيولى كېږي) داټول خلق د مجازاتو له پاره نو ښايي چې ټول ، هدايت او اسلام ځانته غوره كړي (

نو هيڅ يو مخلوق د الله جل جلاله د قضاء او قدر څخه بهر ندى ، ځكه چې الله جل جلاله د هغوى مالك دى او هر ډول چې وغواړي الله جل جلاله د خپل حكمت په اساس دهغوى په كارونوكى مداخله او تصرف كوى ، او الله جل جلاله دهغوى پيدا كوونكى دى ، او كوم شيان چې پرته له الله جل جلاله څخه دى دهمده مخلوق او ورته محتاج دى .

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

ه. نوکله چې همداسی ده نو پرته له الله جل جلاله څخه خالق ، روزی ورکوونکی ، او تدبیر ورکوونکی نشته ، او هیڅ ذره حرکت نشی کولی مگر د الله جل جلاله په خوښه ، نو باید زړونه یواځی الله جل جلاله ته متوجه کړو ، غوښتنی او حاجتونه یواځی دالله جل جلاله څخه وغواړو ، او توکل پری وکړو چی خالق ، روزی ورکوونکی او مالک زمورډی .

۳- د الله جل جلاله په الوهیت باندی ایمان لرل :

الف – پدی باندی یقینی باور او تصدیق لرل چی الله جل جلاله یواځنی ذات د ټولو ظاهری او باطنی عبادتونولائق دی لکه : دعا ، ویره ، توکل ، مرسته غوښتل ، لمونځ ، زکات ، روژه او داسی نور.

نو پدی صورت کی بنده یقین لری چی یواځی الله جل جلاله دهغه معبود دی ، شریک او ساری نلری ، او پرته له الله جل جلاله څخه معبود برحق وجود نلری لکه چی الله جل جلاله فرمائی : **وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿163﴾**

ژباړه : او معبود ستاسې معبود یو دی ، نشته بل څوک لائق دعبادت مگر هم دی ، خورا) ډیر (مهربان پوره رحم لرونکی دی .

الله جل جلاله پدی آیت شریف خبر راکړی چی معبود یودی او یواځی یوالله دی ، نو باید دالله جل جلاله څخه پرته بل معبود ونه نیول شي او نه یی عبادت وشي .

ب – همدارنگه دالله جل جلاله په عبادت باندی ایمان لرل :

یعنی پدی باندی ایمان لرل چی یواځی الله جل جلاله په حقه معبود دی او هیڅ شریک نلری.

الله : یعنی هغه معبود چی مینه ورسره ولرو ، تعظیم او لویي یی بیان کړو ، او خپل ټول عبادتونه او طاعتونه صرف دالله جل جلاله لپاره وگرځوو ، او پرته له الله جل جلاله څخه بل چاته آواز ونه کړو ، او له همدغه الله څخه پرته دبل چاڅخه ونه ډار شو ، او پرته له ده څخه په بل چاتوکل ونه کړو ، او پرته له الله جل جلاله څخه بل چاته سجده ، اطاعت او خضوع ونکړو ، لکه چی الله جل جلاله فرمائی : **نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ . (5)**

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ژباړه : خاص تاته يا الله عبادت کوو او خاص ستاخڅه مرسته او مدد غواړو.

دالله په الوهيت باندی دایمان لرلو اهمیت :

لاندى شيان د الله جل جلاله په الوهيت دایمان لرلو د اهمیت ښکارندوی دي:

۱- د انسانانو او پیریانو د پیدایښت څخه مقصد دیو الله جل جلاله عبادت کول دي چې هیڅ شریک نلري لکه چې فرمایي : وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ .

ژباړه : ما پیریان او انسانان یوازې د دې لپاره پیدا کړي چې وُماعبادت وکړي.».

۲- د پیغمبرانو عليهم السلام د رالیږلو او اسماني کتابونو نازلیدل هم پدې څرگند اقرار دی چې الله جل جلاله په حقه معبود دی لکه چې فرمائي : وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (36)

ژباړه : او بېشکه مور په هر امت کې یو پیغمبر استولی دی چې ووايي: «دالله عبادت وکړئ او له طاغوت څخه ډډه وکړئ».

۳- لومړنی شی چې په هر شخص واجب دی د الله جل جلاله په الوهيت باندی ایمان لرل دي لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم معاذ بن جبل رضی الله عنه ته ، یمن ته دلېږلو په مهال وفرمایل : إنك تأتي قوماً من أهل الكتاب فليكن أول ما تدعوهم إليه شهادة أن لا إله إلا الله..

ژباړه : بیشکه تاته به داهل کتابو(یهودانو او نصرانیانو) څخه یوه ډله راځي نو لومړنی شی چې ته یی ورته رابولی شهادة أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ده . یعنی دوی ددې لپاره دعوت کړه چې ټول عبادات یواځې د یو الله جل جلاله لپاره ترسره کړي .

د-د أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ معنی:

دغه اوچته کلمه په هر شخص لومړنی او اخیرینی واجب دی چې باید ترسره یې کړي ، ځکه هرڅوک چې پدې عقیده ولري او بیا مرثي جنتي دی لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي : مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ.

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانولپاره

ژباړه: پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمایلی دي : څوک چې مرشي او پدې پوه وي او اعتقاد پرې ولري چې پرته له الله جل جلاله څخه بل څوک د عبادت وړ نشته جنت ته داخلېږي . دغه حديث مسلم شريف روایت کړی دی .

نو د لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ پيژندل او ځان پرې پوه کول د ډيرو او چتو او مهمو واجباتو څخه دي .

لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ يعني پرته له الله جل جلاله څخه هيڅوک د عبادت وړ نشته .

پورتني مطلب د الله جل جلاله ټول صفات د غير الله څخه نفی کوي ، او هغه يواځی د يو الله جل جلاله لپاره چې هيڅ شريك نلري ثابتوی .

الله : يعني معبود ، هرڅوک چې د کوم شی يا کوم شخص عبادت د الله جل جلاله څخه پرته وکړي دهغه معبود دی .

يواځی الله جل جلاله حقيقي معبود دی چې زړونه د هغه د محبت ، لویي ، لوړوالي ، او هغه ذات ته عاجزی ، خضوع ، ویره ، توکل او دهغه څخه غوښتنه ، دعا او عبادت کوي .

ه - د لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ ارکان : دغه لويه کلمه دوه رکنه لری :

اول رکن : لا اِلهَ دی چې دغير الله عبادت نفی کوي ، شرک باطلوی ، په باطلو معبودانو باندی کفر او دهغوی د عبادت څخه انکار واجبوی .

دوهم رکن : اِلاَّ اللهُ يعني د يو الله جل جلاله لپاره عبادت ثابتول ، او د ټولو انواعو عبادت د الله جل جلاله لپاره ترسره کول . لکه چې الله جل جلاله فرمایي : **فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿256﴾** .

ژباړه : نو د (**فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ**) د لومړی رکن (**لا اِلهَ**) ، او (**وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ**) د دوهم رکن (**اِلاَّ اللهُ**) معنی لری .

و - د لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ شرطونه :

دویلو وړ ده چې د ویونکي په ویلو او شهادت کی باید اووه شرطونه مراعات شي او که داسې ونشي نو ویونکی ته یی کومه گټه نشي ور رسیدلی :

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

۱- علم: يعنى پدى كليي باندى خان پوهول چي په هغى كى دنورو ټولو باطلو معبودانو نه انكار كول او ديو الله جل جلاله درېوبيت ، الوهيت او اسماء صفاتو اقراركول او منل دى ددى شرط دليل دقرآن كريم دغه مبارك آيت دى چي الله جل جلاله فرمائى: { فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ }.

ژباړه: پوه شه اى مخاطبه! چي نشته په رښتيا سره دعبادت او بندگي ، حقدار غير دالله جل جلاله نه.

۲- يقين: پدى كليي داسي كامل يقين كول چي په هغى كې د شك او گمان لپاره څه مجال نه وي كه چيري ويونكي د شك او ترديد سره مخ شو نو پورتنى مباركه كليمه ورته كومه گټه نشي رسولى ، لكه چي الله جل جلاله فرمائى: { إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا } .

ژباړه: الله جل جلاله فرمائى يقينا مؤمنان هغه كسان دى چي ايمان يي راوړى وي په الله جل جلاله او رسول صلى الله عليه وسلم باندي بيا يي شك او تردد نه وي كړى .

۳- قبول والى او منل: يعنى ددى كليي لاندې چي څه احكام دى هغه منل په خپل دبو الله جل جلاله عبادت كول او دغير الله عبادت پرېښودل ، نو كه ويونكي ددې كليي ټول عبادات دالله جل جلاله لپاره ونه بولي ، دهغه چا په خير دى چي الله جل جلاله يي په اړه فرمايلى دى: { إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ، وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿36﴾ } .

ژباړه: يقينا دوى هغه خلك دى كله چي به دوى دتوحيد كليي طرف ته را بلل كيدل نو دوى به تكبر او لويى كوله . تكبر په معنا دنه منلو دحق دى نو هغوى كه په ژبه ويل خو منلو ته تيار نه وو نوځكه هغوى مشركان پاتى شول.....

۴- دخان تسليميدل: د هغه څه په اړه چي دغه مباركه كليمه پرې دلالت كوي خان تسليمول دي لكه چي الله جل جلاله فرمايي: { وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿22﴾ } سورت لقمان.

ژباړه-: يُسَلِّمْ وَجْهَهُ: يعنى د الله جل جلاله فرمان ته تسليم شي.

-الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى: همغه د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مباركه كليمه ده.

توحيد

دماشومانو اوتنکيو څوانانولپاره

۵-صدق: يعنى د لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ د مبارکې کليمې په ويلو کې رښتيني وي د زړه له تل څخه دغه مبارکه کليمه ووايي لکه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم پدې باره کې فرمايلى دي : قَالَ " : مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ .

ژباړه : نشته هيڅ يوبنده دالله جل جلاله چې هغه گواهي کوي په رښتيا سره پدې خبره چې نشته حقدار دبنديگي اوعبادت په رښتيا سره غير دالله جل جلاله نه اوگواهي کوي پدې خبرې چې محمد صلى الله عليه وسلم دالله جل جلاله بنده اورسول دي په رښتيا سره دخپل زړه نه مگر الله جل جلاله حرام کړى دى په هغه باندې دجهنم اور .

۶-اخلاص: يعنى مسلمان خپل عمل د ټولو انواعو دشرک څخه خالص وگرځوي پدې ډول چې څوک د دې مبارکې کليمې د ويلو څخه کوم دنيوي شى حاصلوى مطلب نه وي ، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دي : فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجَهَ اللَّهِ

ژباړه : بيشکه الله جل جلاله په هغه چا چې لا اله الا الله کليمه يي يواځې د الله جل جلاله د رضا لپاره ويلې وي اور حرام کړى دى .

۷-محبت : د دغې کليمې سره مينه لرل او د هغه څه سره مينه لرل چې کليمه پرى دلالت کوي او دهغه چا سره مينه لرل چې ددې کليمې په غوښتنو عمل کوي يعنى (د دى کليمې سره مينه کول معناداچى دغه مبارکه کليمه دکوم شي بنودنه او تعليم ورکوى دهغې سره مينه او محبت کول اودڅه نه چې انسان منع کوي دهغې نه ځان ژغورل (لکه چې الله جل جلاله فرمايى : وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴿١٦٥﴾ .

ژباړه : ځينى دخلکو نه هغه څوک دى چې نيسى غير دالله جل جلاله نه نور همسيالى اوشريکان او مينه کوى دهغوى سره په شان دمحبت کولودالله جل جلاله سره او

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانولپاره

هغه كسان چې توحيد والادى او حقيقى مؤمنان دى هغوى ډير زيات محبت كوونكى دى دالله جل جلاله سره .

نو د لا اله الا الله والا هغه څوك دي چې د الله جل جلاله سره خالصه دوستي لري ، او مشركان د الله جل جلاله سره په دوستى كې شرك كوي ، يعنى نور معبودان هم دوست گڼي چې داكار د لا اله الا الله سره په تضاد كې دى .

ز-دعبادت معنى:

-عبادت: دټولو خبرو او عملونو هغه جامع نوم دى چې الله جل جلاله يې دوست گڼي او خوښوي يې، لکه: د الله جل جلاله او رسول صلى الله عليه وسلم سره محبت كول ، د الله جل جلاله څخه ويره ، په الله جل جلاله باندې توكل كول ، د الله جل جلاله څخه طلب او غوښتنه ، لمونځ كول ، زكات وركول ، د مور او پلار حقوق په ځاى كول ، د الله جل جلاله ذكر كول ، د كفارو او منافقينو په وړاندې جهاد كول او

نو عبادت ډير اقسام لري چې د طاعاتو ډير قسمونه هم په كې راځي لکه: دقرآن كريم تلاوت ، د غريبانو او مسكينانو سره نيكي كول ، رښتينولي ، امانت دارى ، بڼې خبري .

نو عبادت هغو ټولو اړخونو ته شاملېږي چې يو مؤمن مسلمان يې الله جل جلاله ته د نژدېك والى په نيت ترسره كوي ، آن تردې كه څوك خوړل ، څښل ، او خوب كول د الله جل جلاله د اطاعت په مقصد ترسره كړي ان شاء الله اجر او ثواب ترلاسه كولى شي ،

-او بېشكه مور په هر امت كې يو رسول را لېږلى و، په دې بلنې سره چې: د الله عبادت وكړئ او له طاغوت څخه ځان وساتئ.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

۳. تر ټولو لومړی شی چې پر هر انسان واجب دی، د الله تعالی پر الوهیت ایمان راوړل دي. لکه څنگه چې د رسول الله ﷺ هغه وصیت چې معاذ بن جبل ته یې وکړ، کله چې یې یمن ته لېږه، راغلي دي:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلُ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.»

-ژباړه: ته داسې قوم ته روان یې چې د کتاب خاوندان دي، یعنې یهود او نصارا دي. نو تر ټولو لومړی شی چې ته یې هغوی ته بلنه ورکوې دا دی چې گوهي ورکړي چې له الله پرته بل حق معبود نشته. یعنې هغوی دې ته راوبلې چې ټول عبادتونه یوازې د یو الله لپاره ترسره کړي.

د. د «لا إله إلا الله» معنی:

-دا لویه کلمه د هر انسان لپاره لومړنی او وروستی واجب دی. نو هر څوک چې په دې کلمه د باور په حالت کې مړ شي، هغه د جنت اهل دی. لکه څنگه چې رسول الله ﷺ فرمایي: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ.»

-یعنې: هر څوک چې په داسې حال کې مړ شي چې پوهېږي له الله پرته بل حق معبود نشته، هغه جنت ته داخلېږي.

نو د «لا إله إلا الله» پیژندنه او پوهه له تر ټولو سترو او مهمو واجباتو څخه ده.

«لا إله إلا الله» معنی دا ده چې: له یو الله پرته بل هېڅ حق معبود نشته.

دا جمله د الله پرته د هر څه څخه د الوهیت ټول صفتونه نفی کوي، او دا صفتونه یوازې د هغه یکتا الله لپاره ثابتوي چې هېڅ شریک نه لري.

«الله» یعنې معبود، او هر څوک چې د یو شی یا یو کس عبادت کړي، هماغه د هغه معبود گڼل کېږي.»

یوازې الله تعالی حق معبود دی، او زړونه د مینې، درناوي، تعظیم، عاجزی، وېرې، توکل او دعا غوښتلو سره یوازې د هغه (الله) عبادت کوي.

او زړونو ته هېڅ رښتیني خوشحالي او نېکمرغي نه رسېږي، مگر د «لا إله إلا الله» د حقيقي معنا په پلي کېدو سره. ځکه رښتیني خوشحالي او ښه ژوند یوازې د یو الله په عبادت پورې تړلی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

ه.د «لا إله إلا الله» ارکان:

دا ستره کلمه دوه ارکان لري:

لومړی رکن: «لا إله»

يعني د الله پرته د هر چا او هر شي عبادت رد کول، شرک باطل گڼل، او د باطلو معبودانو څخه بيزاري کول واجب بلل.

دوهم رکن: «إلا الله»

يعني عبادت يوازې د يو الله لپاره ثابتول، او د عبادت ټول ډولونه يوازې د هغه لپاره ترسره کول.

لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

مَنْ الْغِيَّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى .

-نو هر څوک چې د طاغوت عبادت رد کړي او پر الله ايمان راوړي، نو بېشکه هغه يو ډېر ټينگ لاسوند

نيولی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

نو:

(فمن يكفر بالطاغوت (د لومړي ركن» لا إله «معنا ده،

او) ويؤمن بالله (د دوهم ركن» إلا الله «معنا رانغاړي.

و.د» لا إله إلا الله «شرطونه:

-د يادونې وړ ده چې د شهادت ويلو، يعنې» لا إله إلا الله «په ويلو کې بايد اووه شرطونه پوره شي، که نه نو ويونکی به ترې گټه وا نه اخلي.

۱. د لا إله إلا الله پر معنى پوهېدل :

لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴿

يعني : نو پوه شه چې له الله پرته بل حق معبود نشته.

۲. يقين :

يعنې ويونکی بايد پر هغه څه بشپړ باور ولري چې دا کلمه پرې دلالت کوي .که چېرې شک او ترديد ولري، نو دا کلمه ورته هېڅ گټه نه رسوي .لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا .

بېشکه رښتيني مؤمنان هغه کسان دي چې پر الله او د هغه پر رسول ايمان راوړي، او بيا هېڅ شک په زړه کې ځای نه ورکوي.

۳. منل (قبول):

يعنې هغه څه منل چې دا کلمه پرې دلالت کوي، يعنې يوازې د يو الله عبادت کول او د هغه پرته د هر چا عبادت پرېښودل .که څوک دا کلمه ووايي خو ټول عبادتونه يوازې د الله لپاره ونه گڼي، نو د هغه مثال د هغو کسانو په څېر دی چې الله تعالى يې په اړه فرمايي:

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انا نو لپاره

هغوی داسې خلک وو چې کله به ورته وویل شول: له الله پرته بل حق معبود نشته، نو تکبر به یې کاوه او ویل به یې: ایا مور خپل معبودان د یوه لېوني شاعر له امله پرېږدو؟

۴. تسلیمېدل:

یعني د دې کلمې غوښتنو ته بشپړ تسلیمېدل. لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي:

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

یعني: څوک چې خپل مخ (الله ته وسپاري، په داسې حال کې چې نیکوکار وي، نو بېشکه هغه کلک لاسوند) تینګه رسی (نیولې ده، او د ټولو چارو پایله الله ته ورګرځي.

«يُسَلِّمُ وَجْهَهُ» یعني د الله حکم ته تسلیم شي.

او «العروة الوثقى» همدا «لا إله إلا الله» ده.

۵. صدق (رښتینولي):

یعني دا کلمه باید له زړه او په رښتینولي سره ووایي. رسول الله ﷺ فرمایي:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ.»

یعني: هر څوک چې په رښتیا او د زړه له کومې شهادت ورکړي چې له الله پرته بل حق معبود نشته او محمد ﷺ د هغه بنده او رسول دی، نو الله تعالی به دوزخ پرې حرام کړي.

۶. اخلاص:

یعني عمل یوازې د الله لپاره خالص کول او له هر ډول شرک څخه یې پاکول. دا چې څوک دا کلمه د دنیا د کومې ګټې لپاره ونه وایي. رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ»

-بېشکه الله تعالی هغه کس پر اور حرام کړی دی چې «لا إله إلا الله» ووایي او په دې سره یوازې د الله رضا غواړي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

۷. مينه :

يعنې د دې كلمې او د هغې د غوښتنو سره مينه كول، او له هغو كسانو سره مينه كول چې پر دې كلمه عمل كوي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

-وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ .

او له خلكو څخه ځينې داسې دي چې د الله پرته نور شريكان نيسي، هغوی د الله په شان خوښوي، خو مؤمنان الله ډېر سخت خوښوي. او ډيره زياته مينه ورسره لري .

-د- «لا إله إلا الله» خاوندان له الله سره خالصه مينه لري، خو مشركان حتی په مينه کې هم شرک کوي، يعنې له الله سره نور معبودان هم خوښوي، او دا کار د «لا إله إلا الله» له معنی سره په ټکر کې دی.

ز. د عبادت معنی:

-عبادت د هر هغه ښکاره او پټې وينا او عمل نوم دی چې الله یې خوښوي او پرې راضي وي؛ لکه د الله او د هغه د رسول سره مينه، له الله ويره، پر هغه توکل، له هغه غوښتنه، لمونځ، زکات، د مور او پلار اطاعت، د الله ذکر، د کافرانو او منافقانو پر ضد جهاد او نور.

نو عبادت ډېر ډولونه لري او هر ډول طاعتونه په کې شامل دی، لکه د قرآن کریم کریم تلاوت، له فقيرانو او اړمنو سره مرسته، رښتينولي، امانتداري او ښه وينا.

عبادت د مؤمن ټول هغه کارونه رانغاړي چې د الله د نږدې کېدو په نيت يې ترسره کوي.

حتی که د انسان خوړل، څښل او ویده کېدل هم د الله د اطاعت په نیت وي، نو اجر او ثواب به ورته ولیکل شي.

لنډه دا چې که زموږ عادي کارونه د الله د رضا په نیت ترسره شي، نو عبادت گرځي او د ثواب وړ کېږي، ځکه عبادت يوازې لمونځ او روژه نه ده.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ح. الله تعالى مخلوقات د عبادت لپاره پيدا كړي دي:

لكه څنگه چې فرمايي: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ إِنْ
اللَّهُ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ .

يعني- : ما پيريان او انسانان يوازې د دې لپاره پيدا كړي چې زما عبادت وكړي. زه له هغوی څخه روزي نه غواړم او نه دا غواړم چې ما ته خوراك راكړي، بېشكه الله پخپله روزي وركوونكی، د ځواك څښتن او ډېر قوي دی.

-الله تعالى د پيريانو او انسانانو د پيدا كولو حكمت عبادت كني، حال دا چې هغه د دوی عبادت ته اړتيا نه لري، بلكې هغوی د خپلې اړتيا له امله د الله عبادت ته محتاج دي.

-د بنده اړتيا د الله عبادت او له هغه سره شرك نه كول، له اوبو او خوړو هم ډېره مهمه ده.

او كه د انسان زړه د عبادت خوړوالی او اخلاص وڅكي، نو بيا به د هغه لپاره له عبادته بل هېڅ شی خوړ نه وي.

همدارنگه، هېڅ څوك د الله د بندگۍ له دايرې پرته د دنيا له ستونزو خلاصون نه مومي.

ط. د عبادت ارکان:

هغه عبادت چې الله مور پرې مكلف كړي يو، دوه ركنه لري:

۱. بشپړه عاجزي او ويره.

۲. بشپړه مينه.

-هغه عبادت چې الله تعالى پر خپلو بندگانو فرض كړی بايد د بشپړې عاجزی، وېرې، مينې، شوق او هيلې سره ترسره شي.

-ويلې شو: مينه پرته له ويرې او عاجزی لکه د خوراك يا مال سره مينه عبادت نه دی. همدارنگه، ويره پرته له مينې لکه د ښكارې حيوان څخه وېره هم عبادت نه شمېرل كېږي. يواځې كله چې ويره او مينه دواړه د عمل سره يوځای شي، نو هغه عبادت بلل كېږي، او عبادت يوازې د يو الله جل جلاله لپاره صحيح دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ی - توحيد د عبادت د قبلېدو سبب دی :

-هغه عبادت چې الله تعالى امر پرې کړی له توحيد پرته د عبادت په توگه نه گنل کېږي. عبادت چې له شرک سره وي، سم نه دی او هېڅوک نه شي ویلای " که څوک د الله جل جلاله عبادت وکړي، خو عبادت یې له توحيد سره نه وي، نو هغه عبادت نه قبلېږي ". هر څوک چې د الله عبادت کوي او په عبادت کې بل څوک ورسره شریک کړي، په حقیقت کې یې د الله عبادت نه دی کړی.

-نو توحيد، اخلاص د عبادت لپاره، او له شرک څخه ځان ساتل د عبادت د قبلېدو شرط دی. برسېره پر دې، عبادت یوازې هغه وخت قبلېږي چې د اسلامي شریعت او د رسول الله د سنتو سره سم وي.

د عبادت د قبلېدو دوه شرطونه دي:

۱. عبادت باید د الله د حکم او د رسول الله د سنتو سره سم وي.

لکه څنگه چې الله فرمایي: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

(يعني) : هو، هر څوک چې په نيکۍ سره خپل مخ الله ته وگرځوي، اجر يې د پروردگار په نزد دی، نه به وېره ولري او نه به خپه شي .

أَسْلَمَ وَجْهَهُ : معنی یې داده : چې په حقیقت کې توحيد ومني او عبادت یوازې د الله لپاره وکړي. **وَهُوَ مُحْسِنٌ** : معنی یې داده : چې د رسول الله پیروي وکړي.

ک - شرک:

-شرک د یو الله پر الوهیت له ایمان سره ښکاره ټکر لري. ځکه چې یوازې د یو الله عبادت کول د ایمان له بنسټیزو او مهمو واجباتوڅخه دي. نو کله چې یو څوک په عبادت کې له الله سره بل څوک شریک کړي، هغه د ایمان د همدې اساسي اصل مخالفت کوي. له همدې کبله شرک تر ټولو لویه گناه او ستر معصیت گنل کېږي، ځکه چې دا د دین بنسټ زیانمنوي.

لکه څنگه چې الله فرمایي:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

-يعني : بېشكه الله دا نه بښي چې له هغه سره شريك ونيول شي، او له دې نه پرته نور گناهونه د چا لپاره چې وغواړي بښي يي.

-همدارنگه فرمايي: ﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

يعني - : شرک يو ستر ظلم دی.

-پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته پوښتنه وشوه :ستره گناه کومه ده؟ هغه وفرمايل:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ»

-دا چې ته له الله سره بل څوک برابر او شريك وگرځوي، حال دا چې هماغه الله ته پيدا کړی يي.

-شرک عبادت باطلوي، لکه څنگه چې الله فرمايي:

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

او که هغوی شرک کړی وای، نو هر هغه عمل چې دوی کاوه، يقيناً له منځه به تللی وای (بې گټې به شوی وای). (يعني : که څوک شرک وکړي، هغه څه چې يې کړي له منځه ځي.

همدارنگه، مشرک به تل د دوزخ په اور کې پاتې وي:

الله جل جلاله فرمايي: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾

-بېشکه هر څوک چې له الله سره شريك ونيسي، نو الله جنت پرې حرام کړی دی، او د هغه استوگنځای اور دی.

شرک په دوه ډوله دي:

۱. شرک اکبر : هغه وخت وی چې د عبادت کوم عمل د الله پرته د بل چا لپاره ترسره شي. لکه د روزی یا روغتیا غوښتل له بل چا (غیر الله،) څخه ، یا پر بل چا توکل کول، یا د بل چا لپاره سجده کول. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ »
ژباړه : او ستاسو پالونکې وويل : ما ته دعا وکړئ، زه به يې قبوله کړم.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-الله جل جلاله فرمايلي دي : وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ . آل عمران . 160

ژباړه: او مؤمنان بايد پر الله توکل وکړي.

دا آيت پر الله جل جلاله د مؤمنانو د باور او اعتماد په ټينگار دلالت کوي، په ځانگړي ډول په ستونزو او جگړو کې.

او همدارنگه فرمايي : فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا »

ژباړه : نو يوازې د الله لپاره سجده وکړئ او د هغه عبادت وکړئ.

-نو ځکه چې دعا، توکل او سجده هغه عبادتونه دي چې الله پرې امر کړی، که څوک دا عبادتونه يوازې د الله لپاره وکړي، هغه موحد او مؤمن دی، او که د الله پرته بل چا لپاره يې ترسره کړي، هغه مشرک او کافر دی.

۲. **شرك اصغر**: هغه خبره يا عمل دی چې انسان د شرک اکبر پر لور بيايي.

لکه: قبر مسجد گرځول، يعنې د قبر تر څنګ لمونځ کول يا پر قبر باندې جومات جوړول، او دا کار حرام دی او کوونکی يې د الله په لعنت او د هغه له رحمته د لرې کېدو په وعده گواښل شوی دی، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ فرمايي): لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ .

يعني: د الله لعنت دې وي پر يهودو او نصاراوو، چې د خپلو پېغمبرانو قبرونه يې مسجدونه گرځولي دي.

د قبرونو مسجد گرځول حرام دي، ځکه دا د مرو څخه د دعا غوښتلو او له هغوی څخه د حاجت غوښتلو وسيله گرځي، او دا پخپله شرک اکبر شمېرل کېږي.

۴- د الله په اسماء او صفاتو ايمان:

الف - د الله بيان د هغه په نومونو او صفاتو چې ځان ته يې نسبت ورکړی يا د رسول الله له لارې څرګند شوي. الله په خپلو نومونو او صفاتو کې بې مثاله دی. لکه څنګه چې فرمايي: ﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذُرُّكُمْ فِيهِ ۖ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

يعني : هغه د اسمانونو او ځمكې پيدا كوونكى دى، هغه ستاسې لپاره له خپلو ځانونو جوړې (مېرمنې) پيدا كړې او له څارويو څخه هم جوړې، په دې سره تاسې زياتوي . د هغه په شان هېڅ شى نشته، او هغه ښه اورېدونكى، ښه ليدونكى دى .

-خيني نومونه :رحمان :ډېر مهربان، بې پايه رحم كوونكى .لكه څنگه چې فرمايي) :الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ —
يعنى : ډېر مهربان، ډېر رحم كوونكى .

لكه څنگه چې فرمايي) :وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ —
يعني : او هغه ښه اورېدونكى، ښه ليدونكى دى.

بصير :ښه ليدونكى، دهر څه بشپړ ليدونكى.

عزيز :برلاسى، ځواكمن او د عزت څښتن.

حكيم :بشپړ حكمت لرونكى، په هر كار كې د حكمت او پوهې خاوند.

-الله جل جلاله فرمايي :وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ —
يعني : هغه برلاسى، د حكمت څښتن دى.

ب - د الله د نومونو او صفتونو پر ايمان پايلى :

۱ - د الله پېژندنه :څوك چې د الله پر نومونو او صفتونو ايمان راوړي، د الله په اړه يې پېژندنه زياتېږي او په يقين سره يې پر الله ايمان هم زياتېږي، او توحيد يې لا ټينگېږي.

۲ - د الله شكر او ستاينه د هغه د نومونو او صفتونو په وسيله كول، او دا د الله د ذكر تر ټولو غوره ډول دى، لكه څنگه چې فرمايي :﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ —
يعني : اى مؤمنانو !الله ډېر ياد كړئ.

۳ - د الله د نومونو او صفتونو په وسيله دعا غوښتل، لكه څنگه چې فرمايي :﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ —

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

يعني : الله ته ښکلي نومونه دي، نو هغه په همدغو نومونو وبولئ.

لکه دا چې ووايي: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ الرَّزَّاقُ فَارْزُقْنِي...»

-ای الله !زه له تا غوښتنه کوم، ته چې روزي ورکوونکی یې، ما ته روزي راکړه.

۴- د الله پر نومونو او صفتونو دایمان له پایلې څخه دی :په دنیا کې ښکمرغي او ښه ژوند، او په آخرت کې د جنت نعمتونه.

دایمان آثار :

-ایمان پر الله د دنیا او آخرت دواړو لپاره ښې پایلې لري .ایمان د دنیا او آخرت ټولې ښې چارې راجلبوي او له هر ډول بدۍ او بلا څخه یې ساتنه کوي.

دلته د ایمان ځینې مهمې پایلې دادي:

۱- الله تعالی د مؤمنانو ټول کړاوونه او سختۍ له منځه وړي، هغوی له گناه ساتي او د دښمن د دسیسو پر وړاندې یې خوندي کوي، لکه څنگه چې فرمائي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ —

یعنی- : الله د مؤمنانو دفاع کوي او هغوی د ایمان په سبب بریالي کوي.

۲- ایمان انسان ته پاک ژوند او ښکمرغي ورکوي، لکه څنگه چې فرمائي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾ —

-هر څوک، که نارینه وي او که ښځه، ښې چارې وکړي او ایمان ولري، موږ ورته پاک او خوښ ژوند ورکوو.

۳- ایمان دانسان نفس له خرافاتو پاکوي .څوک چې په رښتیا په الله ایمان ولري، ټول کارونه الله ته سپاري، ځکه چې هغه د ټولو نړۍ والو رب دی او د هغه پرته هېڅ رښتینی معبود نشته .مؤمن له مخلوق نه نه وېرېږي، زړه په چا نه تړي، او ځان له خرافاتو، اوهامو او بې بنسټه خیالونو ازادوي.

۴- یو بل اغېز د ایمان دا دی چې انسان بریالی کېږي، له خطر او اضطراب څخه خوندي پاتې کېږي او خپلې غوښتنې ترلاسه کوي، لکه څنگه چې فرمائي: ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ —

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

يعني : دا كسان د خپل رب پر لاره دي او همدا كسان رستگار دي.

۵- ستره پايله يې دا ده چې په ايمان د الله رضا ترلاسه كيږي، جنت ته داخلېږي او د تليپاتو نعمتونو او بشپړې رحمت ترلاسه كول دي.

په فرېستو ايمان لرل :

الف – د فرېستو په وجود باور كول .

-يعني : هغوی بندگان دي او د الله فرمانونه ترسره كوي:

-الله جل جلاله فرمائي : ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾

-د فرېستو په اړه ايمان څلور برخې لري:

۱. د هغوی په وجود ايمان.

۲. په هغو نومونو ايمان چې پېژندل شوي، لکه جبرائيل.

۳. په هغو صفاتو ايمان چې پېژندل شوي.

۴. د هغو په اعمالو ايمان چې د الله په امري ترسره كوي، لکه عبادت.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

-بايد وويل شي چې په فرېستو باندې ايمان , دايمان له ارکانو څخه دی لکه څنگه چې الله جل جلاله فرمائي: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ﴾

ب – د فرېستو صفات :

-فرېستې له نور څخه جوړې شوي دي او وزرونه لري . ځينې فرېستې لکه جبرائيل شپږ سوه بالونه لري . کله ناکله د الله په خوښه د انسان په بڼه څرگنديږي . د فرشتو دنده يوازې د الله عبادت کول او هيڅ ربوبيت يا الوهيت نلري .

ج – د فرېستو ډولونه او دندې:

۱ . جبرائيل : پيغمبرانو ته د وحی راوړلو دنده لري .

۲ ميکائيل . : د باران د کيدو اوهرځای ته يې دلپړلو دنده لري .

۳ . اسرافيل : د شپيلی پوکيدو دنده لري .

۴ . ملک الموت او دهغه ملگری : د ارواح اخستلودنده لري .

۵؛کرام الکاتبين - : هغه فرېستې چې د انسان د ښو او بدو عملونو د ثبت کولو مسوول دي ،

۶معقباتي فرېستې - : نورې فرېستې شته چې د انسانانو د ساتنې او حفاظت مسووليت لري .

-ځينې فرېستې د دوزخ ساتونکي دي او ځينې نورې د ښو مجلسونو او ذکر په لټه کې دي . ځينې يې د غرونو مسوولې دي ، او ځينې يې په صفونو کې ولاړې وي او هېڅکله نه سترې کيږي . په حقيقت کې ، هېچا ته د الله جل جلاله د پوځونو شمېر معلوم نه دی .

د - په فرېستو دايمان اثرات:

په فرېستو باندې ايمان مهې اغېزې لري ، چې ځينې يې دا دي:

۱ . د الله عظمت او د هغه په بشپړ قدرت پوهه : ځکه چې د مخلوق عظمت د خالق عظمت ښيي ، کله چې

مؤمن پوه شي چې الله تعالی فرېستې د رڼا نه جوړې کړې دي چې مختلف وزرونه لري ، نو هغه الله ته به په زيات عزت او قدر سره وگوري .

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۲. د الله تعالی په عبادت کې ثابت قدمی او ټینګښت: هر څوک چې په دې ایمان ولري چې فرښتې شتون لري او د هغه ټول عملونه لیکي، نو هغه به له الله څخه ډیر وډار شي نو نه به په پټه او نه په علني توګه ګناه وکړي.

۳. په عبادت کې صبر او د آرامی احساس: کله چې مؤمن یقین ولري چې په دې نړۍ کې زرګونه فرښتې ورسره دي چې د الله تعالی په غوره طریقه اطاعت کوي، نو هغه ته به آرامتیا ورسېږي.

۴. د الله تعالی څخه د شکر او منې احساس، ځکه چې الله تعالی د انسانانو لپاره فرښتې د ساتنې او پالنې لپاره ګمارلي دي.

۵. هغه به په دوامداره توګه د نړۍ پای ته رسیدو په اړه فکر کوي، ځکه چې د مرګ فرښتې په یاد لري چې یوه ورځ به د هغه روح قبض کړي، دا هغه هڅوي چې د خپل آخرت لپاره ایمان او نېک عملونه وکړي.

په آسماني کتابونو ایمان لرل:

الف- په کتابونو دایمان معنا:

په کتابونو ایمان دا معنی لري چې انسان په پوره باور سره عقیده ولري چې الله تعالی د خپلو بندګانو د لارښوونې لپاره د پیغمبرانو له لارې کتابونه نازل کړي دي. دا کتابونه د الله تعالی کلام دی، او په هغو کې داسې خبرې شوي دي چې د هغه د شان او مقام سره مناسب دي. په دې کتابونو کې رڼا، حق او د خلکو لپاره د دنیا او آخرت لور ته هدایت شته.

ویل کېږي چې په اسماني کتابونو ایمان درې شیان رانغاړي:

۱. په دې ایمان لرل چې یقیناً الله تعالی دغه کتابونه نازل کړي دي.

۲. په هغو کتابونو ایمان لرل چې نومونه یې یاد شوي دي، لکه: قرآن کریم چې پر محمد ﷺ نازل شوی، تورات چې پر موسی علیه السلام نازل شوی، او انجیل چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی دی.

توحيد

دماشومانو اوتنکيو خو انانولپاره

۳. په هغو رښتینو خبرونو ایمان لرل چې له دغو کتابونو څخه موږ ته رسېدلي دي، لکه هغه خبرونه چې قرآن کریم کریم بیان کړي دي.

-باید وویل شي چې په اسماني کتابونو ایمان د ایمان له بنسټیزو ارکانو څخه یو دی. لکه څنګه چې الله تعالی فرمائي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ.

ژباړه: ای مؤمنانو! په الله، د هغه په رسول، په هغه کتاب چې پر خپل رسول یې نازل کړی او په هغو کتابونو چې مخکې یې نازل کړي دي، ایمان راوړئ.

-نو الله تعالی امر کړی چې موږ د هغه پر رسول محمد ﷺ او پر هغه کتاب چې پر ده نازل شوی، یعنی قرآن، ایمان راوړو. همدارنګه یې امر کړی چې پر مخکنیو نازل شویو کتابونو هم ایمان ولرو.

-رسول الله ﷺ د ایمان په تعریف کې وفرمایل:

«أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.»

یعنې: ایمان دا دی چې ته په الله، د هغه په فرښتو، د هغه په کتابونو، د هغه په پیغمبرانو، د قیامت په ورځ او په قضا او قدر. د هغه په خیر او شر. ایمان ولري.»

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

ب- د قرآن كريم ځانگړتياوې:

-قرآن كريم كريم د الله تعالى كلام دی چې زموږ پر پيغمبر محمد ﷺ نازل شوی دی. نو مؤمن انسان دې کتاب ته په ډېر درناوي او عظمت سره گوري، هڅه کوي چې د هغه احکامو ته غاړه کېږدي، هغه تلاوت کړي او د هغه په آيتونو کې فکر او تدبر وکړي. همدا بس ده چې قرآن كريم زموږ لپاره په دنيا کې د هدايت لارښود او په آخرت کې د بريا سبب دی.

-قرآن كريم كريم داسې ډېرې ځانگړتياوې لري چې هغه يې پر پخوانيو اسماني کتابونو برتره کړی دی، له هغو څخه يې ځينې دا دي:

۱. قرآن كريم كريم د ټولو الهي احکامو لنډيز او مجموعه ده، او هغه څه هم تصديقوي چې په پخوانيو کتابونو کې د يو الله د عبادت په اړه راغلي دي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: **وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ.**

ژباړه: ای پيغمبره! موږ پر تا دا کتاب (په حقه نازل کړ، چې د مخکنيو کتابونو تصديق کوونکی او پر هغو ساتونکی او گواه دی.

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

-يعني قرآن کریم هغه صحیحه وحی تصدیقوي چې په پخوانيو کتابونو کې موجوده ده.

او «مهمناً عليه» معنا دا ده چې قرآن کریم د پخوانيو کتابونو امین، باوري او شاهد دی.

۲. د قرآن کریم پیروي کول، پر هغه عمل کول او د هغه احکامو ته غاړه ایښودل پر ټولو خلکو واجب دي. خو پخواني کتابونه هر یو یوازې د ځانگړو قومونو لپاره وو. الله تعالی فرمایي:

وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ كَرِيمٌ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ...

ژباړه: او دا قرآن کریم ماته وحی شوی دی، تر څو په دې سره تاسو او هر هغه چاته چې دا قرآن کریم ورسپري، وویروم او خبر یې کړم.

۳. الله تعالی پخپله د قرآن کریم د ساتنې ضمانت کړی دی، او هېڅوک به ونه شي کولای چې هغه بدل یا تحریف کړي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمایي: إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ .

ژباړه: بېشکه موږ دا ذکر (قرآن) نازل کړی دی، او یقیناً موږ به یې ساتنه هم کوو.

ج - د قرآن کریم کریم په وړاندې زموږ دنده:

-اوس چې موږ د قرآن کریم کریم د ځينو امتیازونو او ځانگړتیاوو سره آشنا شوو، نو زموږ دنده د قرآن کریم کریم په وړاندې څه ده؟

-په ځواب کې باید ووایو: موږ باید د قرآن کریم کریم سره مینه ولرو او هغه دروند او محترم وپولو، ځکه چې دا د الله عزوجل کلام دی او تر ټولو رښتینې او غوره وینا ده.

-همدارنگه د قرآن کریم کریم د آیتونو تلاوت کول، د هغه په سورتونو کې تدبر کول، او د هغه د نصیحتونو، خبرونو او کیسو په اړه فکر کول پر موږ واجب دي.

او همدارنگه د قرآن کریم کریم د احکامو پیروي کول هم پر موږ واجب ده. لکه څنگه چې له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه د حضرت محمد د اخلاقو په اړه پوښتنه وشوه، هغې په ځواب کې وویل:

«كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ»

يعني: د هغه اخلاق قرآن کریم وو.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

يعني د قرآن کریم احکام او لارښوونې د رسول الله ﷺ په چلند او کردار کې په څرگنده بڼه ښکاره شوي وو، او هغه د قرآن کریم بشپړه پيروي کړې وه.

له همدې امله پر مور د رسول الله پيروي واجب ده، ځکه چې هغه زموږ لپاره تر ټولو غوره لارښود او نمونه ده. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا .

ژباړه: بېشکه د الله رسول ستاسو لپاره غوره بېلگه ده، د هغه چا لپاره چې په الله او د قيامت په ورځ اميد لري او الله ډېر يادوي.

د - د پخوانيو اسماني کتابونو تحريف :

-الله تعالی په قرآن کریم کې مور ته خبر راکړی دی چې اهل کتاب (يهود او نصارا) خپل کتابونه تحريف کړي دي او له هغې بڼې څخه يي بدل کړي دي چې الله نازل کړي وو.

-يهوديانو تورات تحريف او بدل کړ او د هغه احکام يې لوبې او مسخرې گرځولي دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَوَاضِعِهِ .

ژباړه: په يهودو کې داسې کسان شته چې خبرې له خپلو ځايونو څخه بدلوي.

-نصاراوو هم د انجيل احکام تحريف کړل. الله تعالی د هغوی په اړه هم فرمايي:

(وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ).

ژباړه: او په اهل کتابو کې داسې کسان هم شته چې د کتاب لوستلو پر مهال خپلې ژبې داسې تاووي چې تاسو گمان وکړئ هغه څه چې دوی يي لولي د الله له کتاب څخه دي، حال دا چې له کتاب څخه نه دي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

هغوی وایي چې دا د الله له لوري دي، خو له الله څخه نه دي. هغوی پر الله دروغ تری، په داسې حال کې چې پوهېږي چې دروغ وایي.

-نو هغه تورات چې اوس موجود دی، هغه تورات نه دی چې پر موسی علیه السلام نازل شوی و. همدارنگه اوسنی انجیل هم هغه انجیل نه دی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی و.

-بلکې هغه تورات او انجیل چې اوس د اهل کتابو په لاس کې دي، په هغو کې فاسدې عقیدې، باطل خبرونه او دروغجنې کیسې شاملې دي. له همدې امله مور هغه نه تصدیقوو، پرته له هغه څه څخه چې قرآن کریم کریم یا صحیحو سنتو یې تایید کړي وي.

په پیغمبرانو ایمان راوړل :

الف- دخلکو رسالت ته اړتیا) : رسالت د انسانانو د لارښوونې وسیله ده :

-رسالت د بندگانو لپاره یو ضروري امر دی، او د خلکو اړتیا رسالت ته د هرې بلې اړتیا څخه زیاته ده. ځکه رسالت د نړۍ روح او د ژوند رڼا ده. که په نړۍ کې روح، ژوند او رڼا نه وي، نو په هغې کې به کوم خیر او نېکمرغي پاتې شي؟

-تیاره نړۍ یوازې د رسالت د لمر په راختلو روښانه کېدای شي، او د دنیا او آخرت نېکمرغي ته د رسېدو او د ښه او بد د پېژندلو لپاره هېڅ بله لاره نشته مگر د رسالت له لارې.

لکه څنگه چې الله تعالی رسالت ته «روح «ویلی او فرمایلي یې دي: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ژباړه: او همداسې مو د خپل امر له مخې تا ته یو روح) وحی (درولېږه. ته مخکې نه پوهېدې چې کتاب څه شی دی او ایمان څه ته وایي؛ خو مور (دا) قرآن (رڼا گرځولې ده چې د خپلو بندگانو له ډلې هر چا ته چې وغواړو په وسیله یې لارښوونه کوو.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

- په پيغمبرانو ايمان د ايمان له بنسټونو څخه يو بنسټ دی. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾

ژباړه: رسول (محمد ﷺ) پر هغه څه ايمان راوړی چې د خپل رب له لوري پرې نازل شوي دي، او مؤمنانو هم؛ هر يو پر الله، د هغه پر ملائكو، د هغه پر كتابونو او د هغه پر رسولانو ايمان راوړی دی.

- دا آيت څرگندوي چې پر ټولو پيغمبرانو ايمان لرل واجب دي، پرته له دې چې د هغوی تر منځ توپير وشي. داسې نه لکه يهود او نصارا چې پر ځينو پيغمبرانو ايمان راوړي او پر ځينو نورو كفر کوي.

- لکه څنگه چې رسول الله ﷺ د ايمان په تعريف کې فرمايلي دي: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ »

ژباړه: ايمان دا دی چې ته پر الله، د هغه پر ملائكو، د هغه پر كتابونو، د هغه پر رسولانو، د قيامت پر ورځې، او پر تقدير) چې خير وي او كه شر (ايمان ولري.

- له بده مرغه هغه هېوادونه چې ځانونه پرمختللي بولي، له ډېرو كړاوونو، ستونزو او بدبختيو سره مخ دي، او د دې لامل دا دی چې هغوی د رسالت او اسماني لارښوونو څخه مخ اړولی دی.

ب - پر پيغمبرانو د ايمان معنى :

- يعنې دا پوره او قطعي باور لرل چې الله تعالی د هر قوم لپاره د هغوی له خپل جنس څخه يو پيغمبر لېږلی دی، تر څو هغوی د يو واحد خدای عبادت ته راوبولي.

- او دا باور لرل چې ټول پيغمبران رښتيني وو او د الله تعالی له لوري تاييد شوي دي؛ يعنې هغوی امانتدار، پرهېزگار، لارښوونكي او سمه لار موندونكي وو، او د الله ټول پيغامونه يې خلكو ته پرته له پټولو، كمولو او زياتولو رسولې دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

ژباړه: نو ايا د رسولانو پر غاړه له ښكاره پيغام رسولو پرته بله كومه دنده هم شته؟

- همدارنگه د دې خبرې تصديق كول چې ټول انبياء په څرگند حق باندې وو او د هغوی بلنه هم د توحيد بلنه وه. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ژباړه: او په يقين سره مور په هر امت کې يو رسول راولېږه) له دې بلنې سره (چې د الله عبادت وکړئ او له طاغوت څخه ځان وساتئ.

-کېدای شي د انبياوو دينونه په ځينو فرعي مسئلو کې د حلال او حرام له پلوه له يو بل سره توپير ولري .

لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمَثَابًا﴾

ژباړه: مور د هر يو لپاره له تاسو څخه يوه شريعت او يوه لاره ټاکلې ده.

بايد وويل شي چې پر پيغمبرانو ايمان په څلورو شيانو مشتمل دی:

۱. پر دې ايمان لرل چې د انبياوو رسالت د الله له لوري حق دی، او که څوک له هغوی څخه په يوه هم

کافر شي، نو داسې دی لکه د ټولو رسالتونو څخه چې منکر شوی وي.

۲. پر ټولو هغو پيغمبرانو ايمان لرل چې الله د هغوی نومونه ياد کړي دي، لکه: محمد، ابراهيم، موسی،

عیسی او نوح عليهم السلام او نور... همدارنگه پر هغو پيغمبرانو هم ايمان لرل چې مور يې نومونه نه

پوهېږو.

۳. د هغو رښتینو خبرونو منل چې له پيغمبرانو څخه مور ته رسېدلې دي.

۴. د هغه پيغمبر د لارښوونو عملي کول چې مور ته را استول شوی دی، او دا عقیده لرل چې هغه د ټولو

پيغمبرانو سردار او وروستی پيغمبر دی.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ج - د نبي او رسول تعريف

نبي د «نبا» له کليې څخه اخیستل شوی دی او معنی یې خبر ورکوونکی ده. نو نبي هغه څوک دی چې د الله له لوري خبر راوړي. یا دا چې له «نبوت» څخه اخیستل شوی چې معنی یې لوړه او جگه ځمکه ده؛ نو نبي تر ټولو ډېر شریف او د لوړ قدر او منزلت څښتن وي.

د نبي اصطلاحي تعريف:

نبي هغه آزاد نارینه دی چې الله تعالی د خپلې وحی د تبلیغ لپاره غوره کړی وي.

رسول په لغت کې:

رسول هغه چاته ویل کېږي چې د چا له لوري د پیغام رسولو ماموریت ولري.

د رسول اصطلاحي تعريف:

رسول هغه آزاد نارینه انسان دی چې الله تعالی هغه ته مستقل شریعت ورکړی وي او هغه یې مکلف کړی وي چې دا شریعت د مخالف قوم په منځ کې تبلیغ کړي.

د - د پیغمبرانو ځانګړتیاوې او نښې :

-رسول تر نبي ډېر ځانګړی مقام لري. له همدې امله هر رسول نبي وي، خو هر نبي رسول نه وي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-نو رسول هغه څوك دى چې د الله د شريعت د تبليغ لپاره د داسې قوم په منځ كې مامور شوى وي چې د الله له دين سره مخالف وي او ترې ناخبره وي.

خو نبي خپلواك شريعت نه لري، بلكې د پخواني پيغمبر د شريعت د تبليغ لپاره لېږل كېږي.

د پيغمبرانو صفات او د هغوى نبي :

-د پيغمبرانو عليهم السلام تر ټولو څرگند صفت دا دى چې هغوى بشر دي او د نورو انسانانو په څېر اوبو، خوږو او نورو اړتياوو ته ضرورت لري. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾

ژباړه: او له تا څخه مخكې مو هم يوازې داسې سړي لېږلي دي چې هغوى ته مو وحى كوله.

-همدارنگه هغوى د نورو انسانانو په څېر له ستونزو، ناروغۍ او مرگ سره مخ كېږي.

او په هغوى كې د ربوبيت او الوهيت هېڅ ځانگړنه نشته. بلكې هغوى انسانان دي چې د پيداىبست او اخلاقو له پلوه د كمال درجې ته رسېدلي دي، او د نسب له اړخه د خلكو تر ټولو غوره وي. همدارنگه لور عقل او فصيححه ژبه لري چې د رسالت د رسولو او د ستونزو په مقابل كې په مقاومت كولو كې ورسره مرسته كوي.

-د بشر له ډول څخه د پيغمبر د لېږلو حكمت دا دى چې د خلكو لپاره بېلگه وي، ځكه هغه د دوى له خپل ډول څخه وي، نو طبعاً خلك كولاى شي د هغه پيروي وكړي.

د پيغمبرانو بله ځانگړنه دا ده چې الله تعالى وحى يوازې هغوى ته ځانگړې كړې ده. لكه څنگه چې فرمايي: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾

ژباړه: ووايه: زه يوازې ستاسو په څېر يو بشر يم، خو ما ته وحى كېږي چې ستاسو معبود يوازې يو معبود دى.

نو الله تعالى هغوى د خلكو له منځه غوره كړي او ټاكلي دي. لكه څنگه چې فرمايي: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ژباړه: الله بنه پوهېږي چې خپل رسالت چا ته وسپاري.

-د پيغمبرانو بله ځانگړنه دا ده چې په هر هغه څه کې چې د الله له لوري يې خلکو ته رسوي، معصوم وي او د هغه په رسولو کې له خطا او تېروتنې څخه خوندي وي.

-د پيغمبرانو بله ځانگړنه رښتينولي ده؛ يعنې په خپلو خبرو او کړنو کې صادق وي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾

ژباړه: دا هماغه څه دي چې الله وعده ورکړې وه او رسولانو رښتيا ويلي وو.

-د هغوی له نورو صفاتو څخه صبر او زغم هم دی. نو رسولان د زېري ورکونکي او وېرې ورکونکي وو او خلک يې د الله دين ته بلل.

-په همدې لاره کې هغوی له ډول ډول ځورونو، کړاوونو او سختيو سره مخ شوي دي، خو بيا هم د الله د کلمې د لوړولو په لاره کې يې دا ټول زغملي او صبر يې کړی دی. الله تعالی فرمايي: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾

ژباړه: نو ته همداسې صبر وکړه لکه څنگه چې د کلک هوډ خاوندانو پيغمبرانو صبر کړی و.

خو د پيغمبرانو د نښو په اړه بايد وويل شي چې: الله تعالی خپل رسولان په څرگندو معجزو او قوي دليلونو سره تاييد کړي دي چې د هغوی د رسالت پر رښتينولي دلالت کوي.

-نو الله تعالی د خپلو پيغمبرانو په وسيله داسې حيرانوونکي کارونه ترسره کوي چې د انسان له وسه پورته وي. دې ته معجزه ويل کېږي، او دا د هغوی د نبوت د رښتينولي څرگندونه او ثبوت دی.

د بېلگې په توگه:

-حضرت عیسیٰ عليه السلام خپل قوم ته خبر ورکاوه چې هغوی څه خوري او په خپلو کورونو کې څه شی زېرمه کوي؛ او د موسیٰ عليه السلام امسا په مار بدلېده؛ او د محمد ﷺ د گوتې په اشاره سره سپورمی دوه ټوټې شوه.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ه. د پيغمبرانو د رالېرلو حکمت:

-الله تعالی پيغمبران رالېرلي دي تر څو د خلکو لپاره د حق معبود وپېژندل شي او هغوی د هغه يوازيني خدای لوري ته راوبولي چې هېڅ شريک نه لري.

-همدارنگه د دې لپاره چې دين ژوندی وساتي او له تفرقي او اختلاف څخه مخنيوی وکړي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾

ژباړه: الله ستاسو لپاره هماغه دين ټاکلی دی چې نوح ته يې سپارښتنه کړې وه، او هغه څه چې مور تا ته وحی کړې دي، او هغه څه چې مور ابراهيم، موسی او عیسی ته سپارښتنه کړې وه: دا چې دين ټينگ وساتئ او پکې تفرقه او اختلاف مه پيدا کوئ.

-همدارنگه هغوی يې د دې لپاره رالېرلي دي چې خلکو ته زېری ورکړي او هغوی ووېروي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾

ژباړه: او مور پيغمبران نه لېرو مگر د زېري ورکوونکو او وېرې ورکوونکو په توگه.

بايد وويل شي چې د پيغمبرانو زېری ورکول او وېرول دواړه د دنيا او آخرت لپاره دي. هغوی پرهېزگارانو ته په دنيا کې د پاک او نېک ژوند زېری ورکړی دی. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾

ژباړه: هر څوک چې نېک عمل وکړي، که نارينه وي يا ښځه، او مؤمن وي، نو مور به هغه ته پاک او خوشاله ژوند ورکړو.

-همدارنگه خلک د دنيا له عذاب او تباهی څخه خبروي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

﴿فَإِن أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾

ژباړه: نو که هغوی مخ واړوي، وو ايه: ما تاسو د داسې تندر له عذابه وېرولي ياست لکه د عاد او ثمود د قوم تندر.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انسانو لپاره

-همدارنگه اطاعت كووونكو انسانانو ته د آخرت د جنت او نعمتونو زېرى وركوي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

ژباړه: هر څوك چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وكړي، الله به هغه داسې جنتونو ته داخل كړي چې دلاندې به يې ويالې بهېږي او هغوى به پكې تلپاتې وي، او دا ستره بريا ده.

او گناهكاران د آخرت له عذاب څخه وېروي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

ژباړه: او هر څوك چې د الله او د هغه د رسول نافرمانې وكړي او د هغه له حدودو واوري، الله به هغه اور (جهنم) ته داخل كړي چې هلته به تلپاتې وي او د سپكاوي عذاب به ولري.

-همدارنگه الله تعالى هغوى رالېږي دي تر څو د خلكو لپاره په چلند، اخلاقو او عبادت كې تر ټولو غوره بېلگه وي. لكه څنگه چې فرمايي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

ژباړه: بېشكه ستاسو لپاره د الله په رسول كې غوره بېلگه شته، د هغه چا لپاره چې د الله او د آخرت ورځې هيله لري او الله ډېر يادوي.

پر محمد ﷺ، ايمان لرل:

-موږ ايمان لرو چې محمد ﷺ د الله بنده او رسول دى، د لومړيو او وروستيو خلكو سردار دى او د پيغمبرانو وروستى (خاتم الانبيا) دى، او له هغه وروسته به هېڅ پيغمبر رانشي.

هغه خپل رسالت تبليغ كړ، امانت يې ادا كړ، امت ته يې نصيحت وكړ او د الله په لاره كې يې په غوره ډول جهاد وكړ.

نو پر موږ واجب ده چې هغه څه چې موږ ته يې خبر راكړى دى، تصديق يې كړو؛ او په هغه څه كې چې امر يې كړى دى، اطاعت وكړو؛ او له هغه څه څخه چې منع يې كړې ده، ځان وساتو. او الله د هغه د طريقې مطابق عبادت كړو. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ژباړه: بېشکه ستاسو لپاره – د هغه چا لپاره چې د الله هيله لري او د قيامت ورځې ته سترگې په لار وي او الله ډېر يادوي – د الله رسول ﷺ غوره بېلگه ده.

-همدارنگه پر مور واجب ده چې د هغه مينه د هر چا له مينې څخه مخکې کړو، که هغه پلار او مور وي، زوی وي او يا نور خلک. لکه څنگه چې هغه خپله فرمايلي دي: « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »

ژباړه: ستاسو له ډلې د هېچا ايمان نه بشپړ يري تر څو چې زه ورته د هغه له پلار، زوی او ټولو خلکو څخه ډېر گران نه شم.

-او د رسول الله ﷺ رښتيني مينه يوازې د هغه د سنتو په پيروي سره پوره کېږي. همدارنگه رښتيني نېکمرغي او بشپړ هدايت هم د هغه د لارښوونو په اطاعت پورې تړلې دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَإِنْ تَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾

ژباړه: او که تاسو د هغه اطاعت وکړئ، نو هدايت به ومومئ، او د رسول دنده يوازې ښکاره پيغام رسول دي.

-همدارنگه پر مور واجب دي چې هغه څه ومني چې رسول الله ﷺ راوړي دي، د هغه پر سنتو عمل وکړو او د هغه لارښوونو ته درناوی او تعظيم وکړو. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

ژباړه: ستا په رب قسم! هغوی تر هغه پورې مؤمنان نه دي تر څو چې په خپلو شخړو کې تا قاضي ونه گرځوي، بيا ستا د پرېکړې په اړه په خپلو زړونو کې هېڅ تنگوالی احساس نه کړي او په بشپړه توگه تسليم شي.

-او پر مور دا هم لازمه ده چې د هغه له لارښوونو سره له مخالفت څخه ځان وساتو، ځکه د هغه مخالفت د فتني، گمراهۍ او دردناک عذاب لامل گرځي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانولپاره

ژباړه: نو هغه کسان چې د هغه له امر سره مخالفت کوي بايد وډار شي چې کومه فتنه به پرې راشي يا به دردناک عذاب پرې راکوز شي.

ز - د محمدي رسالت ځانگړنې :

۱ - د محمد ﷺ رسالت د تېرو رسالتونو پای ته رسوونکی دی. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

ژباړه: محمد ﷺ ستاسو له نارینه وو څخه د هېچا پلار نه دی، بلکې د الله رسول او د پیغمبران وروستی دی.

۲ - د محمد ﷺ رسالت د تېرو رسالتونو ناسخ دی.

-الله تعالی له هېچا څخه د محمد ﷺ له دین پرته بل دین نه قبلوي، او هېڅوک د جنت نعمت ته نه رسېږي مگر د محمد ﷺ له لارې. نو هغه تر ټولو گران پیغمبر دی، امت یې تر ټولو غوره امت دی، او شریعت یې تر ټولو بشپړ شریعت دی.

لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

ژباړه: او هر څوک چې له اسلام پرته بل دین وغواړي، هېڅکله به ترې ونه منل شي، او هغه به په آخرت کې له زیانکارانو څخه وي.

او همدارنگه رسول الله ﷺ فرمایلي دي: « وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِّنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ »

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

ژباړه: په هغه ذات قسم چې د محمد ﷺ روح د هغه په لاس کې ده! که د دې امت له خلکو څخه کوم يهودي يا عيسوي زما د بلنې خبر واوري او بيا مې شي او په هغه څه ايمان رانه وري چې زه پرې رالېږل شوی يم، نو هغه به د دوزخ له خلکو څخه وي.

-د محمد ﷺ رسالت عام دی او انسانان او پېريان دواړه پکې شامل دي. الله تعالی د جنیانو له يوې ډلې څخه په نقل کې فرمايي: ﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾

ژباړه: اې زموږ قومه! د الله د بلونکي بلنه ومنئ.

او همدارنگه الله تعالی فرمايي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾

ژباړه: او موږ ته نه يې رالېږلی مگر د ټولو خلکو لپاره د زېري وړکونکي او وېرې وړکونکي په توگه.

رسول الله ﷺ فرمايي:

-فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بِسِتِّ: أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ، وَنُصِرْتُ بِالرُّعْبِ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ طَهْرًا وَمَسْجِدًا، وَأُرْسِلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً، وَخُتِمَ بِي النَّبِيُّونَ) «

-ژباړه: ماته په شپږو شيانو کې پر نورو پيغمبرانو برتري راکړل شوی ده: ماته جامع او لنډې خو د ډېرو معناوو لرونکې خبرې راکړل شوې دي، د دښمنانو په زړونو کې د وېرې اچولو سره زما مرسته شوې ده، د جگړې غنيمتونه راته حلال کړل شوي دي، ځمکه راته پاکه او د لمانځه ځای گرځول شوې ده، زه ټولو خلکو ته رالېږل شوی يم، او د پيغمبرانو لړۍ زما په وسيله پای ته رسېدلې ده.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

ج - پر پيغمبرانو د ايمان اغېزې :

۱ - د الله تعالى د رحمت او د هغه د مهرباني پېژندل پر خپلو بندگانو، ځکه چې هغه پيغمبران هغوی ته رالېږلي دي تر څو هغوی سمې لارې ته هدايت کړي او د الله د عبادت طريقه ور وښيي. ځکه دا کار د انسان د عقل له وسه پورته دی. الله تعالى د محمد ﷺ په اړه فرمايي:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

ژباړه: او موږ ته نه يې رالېږلی مگر د ټولو نړيوالو لپاره د رحمت په توگه.

۲ - د دې ستر نعمت په بدل کې د الله تعالى شکر او مننه کول.

۳ - د ټولو پيغمبرانو سره مينه کول او هغوی ته درناوی او تعظيم کول، هغه ډول چې د هغوی د مقام سره مناسب وي؛ ځکه هغوی د الله د عبادت، د رسالت د تبليغ او د بندگانو د نصيحت لپاره رالېږل شوي وو.

۴ - د هغو لارښوونو منل چې پيغمبرانو د الله له لوري راوړې دي او پر هغو عمل کول، تر څو د دنيا او آخرت خير، هدايت او نېکمرغي مسلمانانو ته په برخه شي.

-لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾

ژباړه: نو هر څوک چې زما د هدايت پيروي وکړي، نه به گمراه شي او نه به بدبخته شي.

او هر څوک چې زما له ياد څخه مخ واړوي، نو هغه به تنگ او سخت ژوند ولري.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

۵: په قيامت ايمان لرل:

الف – يعنې دا ټينگه او پخه عقیده لرل چې د قيامت ورځ به بې له هېڅ شک او تردید څخه راځي او انسان بايد ځان د هغې لپاره چمتو کړي.

-همدارنگه بايد د قيامت په نښو او هغو پړاوونو ايمان ولرو چې له هغې مخکې راځي. او بايد په مرگ، د قبر په عذاب او نعمتونو، د صور په پو کېدو، له قبرونو څخه د خلکو په راوتلو، د محشر په وېره او هول، د اعمالو د نامو په پرانيستل کېدو، د ميزان په درولو، د صراط پر پل، د حوض، شفاعت، جنت او د هغه په نعمتونو ايمان ولرو چې تر ټولو لوی نعمت يې د الله تعالی ديدار دی .

-او همدارنگه بايد په دوزخ او د هغه په عذابونو ايمان ولرو چې تر ټولو سخت عذاب يې د پروردگار له ليدلو څخه محرومېدل دي.

ب – د ايمان د دې رکن اهميت د قرآن کریم له نظره او د هغه حکمت

قرآن کریم د قيامت د ورځې يادولو او ذکر کولو ته ډېره پاملرنه کړې ده او په بېلابېلو ځايونو او مناسبتونو کې يې ترې يادونه کړې ده، او په بېلابېلو بلاغي طريقو يې د هغې حتمي واقع کېدل بيان کړي دي. تر دې حده چې ايمان پر الله يې د قيامت له ايمان سره تړلی دی او فرمايلي يې دي: ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

يعني: ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ژباړه: دا نصيحت هغه چا ته ورکول کېږي چې له تاسو څخه په الله او د آخرت په ورځې ايمان لري.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

-بله نکته چې د قيامت موضوع ته د قرآن كريم د پاملرنې اهميت څرگندوي، په قرآن كريم كې د قيامت يادونه دومره ډيره ده چې نږدې هره پاڼه كې يې د آخرت او د هغه د حالاتو يادونه شوې ده. د دې ورځې د اهميت له امله الله تعالى پرې ډېر نومونه ايښي دي چې د هغې د حتمي واقع كېدو څرگندونه كوي، لكه: الحاقه، الواقعة او القيامة) يعنې حتمي پېښه، رامنځته كېدونكې پېښه او د مړو د بيا راپاڅېدو ورځ.

د قيامت ځينې نور نومونه د هغې ورځې د وېرې او سختې څرگندونه كوي، لكه: الغاشية) قيامت(، الطامة) ستر ناورين(، الصاخة) غوږ شلوونكي آواز (او القارعة) سخته ټكوونكي پېښه.

-د قيامت نور نومونه چې په قرآن كريم كې راغلي دي دا دي: يوم الدين، يوم الحساب، يوم الجمع، يوم الخلود، يوم الخروج، يوم الحسرة او يوم التناد.

او د ايمان دغه ركن ته د قرآن كريم د ځانگړې پاملرنې حكمت دا دی چې په آخرت ايمان د انسان د لارښوونې، د نېكو عملونو د ترسره كولو، تقوا او پرهېزگاري په برخه كې ډېر مثبت اغېز لري.

-د قرآن كريم د بيان طريقه چې ايمان پر قيامت او نېك عمل يو له بل سره تړي، همدا ټكي څرگندوي. لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

يعني: يوازې هغه څوك د الله جوماتونه آبادوي چې پر الله او د قيامت پر ورځې ايمان ولري.

او همدارنگه الله جل جلاله فرمايي: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾

ژباړه: او هغه كسان چې پر آخرت ايمان لري، پر دې قرآن (هم ايمان لري او هغوی پر خپلو لمونځونو پابندي كوي).

-كېدای شي د قيامت د ورځې د ډېر يادولو بل حكمت دا وي چې انسانان د دنيا پر لور د ډېر تمايل او د هغې مال او متاع ته د زړه تړلو له امله قيامت هېر نه كړي. ځكه په قيامت ايمان د انسان په زړه كې د دنيا د زياتې مينې كچه راكموي او د طاعت او عبادت په لاره كې سيالي پيدا كوي. الله تعالى فرمايي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ.....﴾

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ژباړه: ای مؤمنانو! په تاسو څه شوي دي چې کله درته وويل شي د الله په لار کې ووځئ، نو تاسو سستي کوئ؟ آیا د آخرت پر ځای د دنیا له ژوند څخه خوښ شوي ياست؟ حال دا چې د آخرت په وړاندې د دنیا د ژوند گټه ډېره لږه ده.

-نو له همدې امله، له الله تعالی څخه د ایمان وروسته هېڅ شی د آخرت پر ایمان دومره اغېز نه لري چې انسان چمتو کړي او لوړو هدفونو ته یې وهڅوي. انسان باید دا کلک باور ولري چې که هغه د الله د امرونو د اطاعت لپاره په دنیا کې له کوم مال، نعمت یا خوند څخه تېر شي، نو د قیامت په ورځ به الله تعالی د هغه په بدل کې تر دې ډېر غوره، لوی او ارزښتناک نعمتونه ورکړي.

-د آخرت پر ایمان بله گټه دا ده چې انسان یقین پیدا کوي چې د دنیا هېڅ خوشالي د آخرت له خوشالی سره د پرتله کېدو وړ نه ده، او همدارنگه د دنیا هېڅ عذاب. که هغه د الله په لار کې وي. د آخرت له عذاب سره برابردای نه شي.

فرعونیان د دوزخ اور ته وړاندې کېږي. او کله چې د قیامت په ورځ راپاڅي، نو ورته وبه ویل شي: فرعونیان تر ټولو سخت عذاب ته داخل کړئ.

او په صحیح مسلم کې له زید بن ثابت ثابت څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: **وَلَوْ أَنَّ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ**.

-ژباړه: که دا وېره نه وای چې تاسې به خپل مړي نه ښخوئ، نو ما به له الله تعالی څخه دا دعا کړې وای چې د قبر عذاب درته واوړوي، لکه څنګه چې زه یې اورم.

بیا رسول الله ﷺ مور ته مخ راواړاوه او وېې فرمایل: د دوزخ له عذاب څخه په الله پناه وغواړئ. بیا یې وفرمایل: د قبر له عذاب څخه هم په الله پناه وغواړئ. نو ټولو حاضرینو وویل: مور د دوزخ له عذاب او د قبر له عذاب څخه په الله تعالی پناه غواړو.

-او د قبر خوښی یوازې د صادقو مؤمنانو لپاره دي. الله تعالی فرمایي: **إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ**.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-هغه كسان چې وايي: زمور رب الله دی، او بيا پر دې خبره ټينگ او ثابت پاتې شي، نو پر هغوی فرېښتې نازلېږي او ورته وايي: مه وېرېږئ او مه خپه کېږئ، او د هغه جنت زېږي واخلي چې له تاسو سره يې وعده شوې وه.

-همدارنگه، الله تعالی فرمايي:

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ .

-كله چې روح تر حلقومه ورسیده، او تاسو په هغه وخت کې گورئ، او مور تر هغه ورته نږدې يو خو تاسو نه پوهېږئ، نو كه تاسو ريښتيني ياست ، دغه روح به بيرته راگرځوي.

-براء بن عازب وايي: رسول الله ﷺ د هغه مؤمن په اړه چې په قبر کې د هغو دوو فرېښتو پوښتنو ته سم ځواب ورکوي، وفرمايل:

«يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبُسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ إِلَى الْحَبَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رُوحِهَا وَطَيِّبِهَا وَيَفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدًّا بَصْرَهُ .

-ژباړه: نو له آسمان څخه يو غږ كوونکی غږ كوي چې: زما بنده رښتيا ويلي دي، نو د هغه لپاره له جنت څخه فرش راوړئ، د جنت جامې پرې واغوندي او د جنت يوه دروازه ورته پر انيزئ. رسول الله ﷺ وفرمايل: بيا د جنت خوشبويي او خوږ بوی هغه ته رسېږي او د هغه قبر تر هغه ځايه پورې پراخېږي چې سترگې يې ورسېږي.

-بايد وويل شي چې د قبر د عذاب او د هغه د نعمتونو، او د دوو فرېښتو د پوښتنو او ځوابونو په اړه د رسول الله ﷺ څخه ډېر صحيح او گڼ حديثونه روايت شوي دي. نو ځكه د قبر په ازموينه ايمان راوړل او پر هغې باور لرل پر مور واجب دي.

البته مور د هغې د كيفيت په اړه خبرې نه كوو، ځكه دا موضوع د بلې نړۍ پورې اړه لري چې عقل پكې د درك توان نه لري.

او دا غيبي چارې د حواسو له لارې نه درك كېږي. ځكه كه حواسو دا درك كولاى، نو په غيبو د ايمان راوړلو كټه او د تكليف فلسفه به له منځه لاړه شي. او لكه څنگه چې رسول الله ﷺ وفرمايل، خلكو به

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

خپل مړي نه ښخول. او ځکه چې دا حکمت د حيواناتو په اړه نشته، نو هغوی د قبر عذاب اوري او درک کوي.

د قیامت نبي :

-یوه له هغو مسایلو څخه چې ایمان پرې واجب دی، دا دی چې مور باید باور ولرو چې قیامت حتماً راځي او په دې کې هیڅ شک او تردید نشته. او د قیامت په وخت یوازې الله تعالی پوهیږي، او هغه یې د خلکو نه پټ کړی دی. الله تعالی فرمایي:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّمَهَا لُوقْتَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ .

-د قیامت په اړه له تا څخه پوښتنه کېږي چې کله به رامنځته شي؟ ووايه: یوازې زما پروردگار پرې پوهیږي او هیڅوک پرته له هغه نه شي کولی چې په خپل وخت کې یې رامنځته کړي. قیامت د آسمانونو او ځمکې پر اوسیدونکو سخت دی. قیامت یوازې ناڅاپه راځي. خلک فکر کوي چې ته پرې پوهیږي، خو زیاتره خلک نه پوهیږي .

-او د قیامت د نښو په اړه له رسول الله ﷺ څخه ډېر حدیثونه روایت شوي دي. د قیامت د کوچنیو نښو په اړه هم حدیثونه شته چې زیاتره یې د خلکو فساد، فتنو ظهور او د هغوی د دینه انحراف ته اشاره کوي.

د قیامت د کوچنیو نښو څخه یوه نښه هغه ده چې د جبریل په حدیث کې راغلي ده:

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانولپاره

"أَنَّ تِلْدَ الْأُمَّةِ رَبَّتَهَا وَأَنَّ تَرَى الْحُقَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ زُعَاءَ السَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ "

-ژباړه: رسول الله ﷺ وفرمايل: يوه نښه يې دا ده چې کنيزه به خپل آقا زېروي، يعنې مورانې به خپلې کنيزې گنل کېږي او ځانونه د هغوی پر وړاندې سردارانې گڼي. بله نښه يې دا ده چې بې وزله، پابرهنه او چوپانان به د لورتييا په جوړولو او ودانولو کې له يو بل سره سيالي کوي.

-د قيامت په اړه يو بل حديث هم دی چې له رسول الله ﷺ څخه روایت شوی دی:

"مَتَى السَّاعَةُ؟ فَقَالَ: إِذَا ضُبِعَتِ الْأَمَانَةُ فَاَنْتَظِرُوا السَّاعَةَ. قَالَ: وَكَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَاَنْتَظِرُوا السَّاعَةَ."

-ژباړه: کله قيامت راځي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: کله چې امانت ورکول ضايع شي، نو قيامت ته انتظار وکړئ. پوښتنه وشوه: دا څنگه ضايع کېږي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: کله چې کارونه هغو کسانو ته ورکړل شي چې د هغوی اهل نه وي، نو قيامت ته انتظار وکړئ.

د قيامت د لويو نښو په اړه، هغه نښې دي چې د قيامت له را رسيدو مخکې، په مسلسل ډول پېښېږي، لکه هغه مهري چې د نخ څخه پرې شي، ديوې وروسته بله راځي.

د قيامت لويې نښې:

په صحيحو حديثونو کې د قيامت د لويو نښو حدود لس ذکر شوي دي. له دې جملې څخه يو حديث د حذيفه رضی الله عنه دی چې وايي: مور يوخای خبرې کولې، چې رسول الله ﷺ مور ته وکتل او و يې فرمايل: تاسو څه و ائې؟ مور ورته وويل: مور د قيامت په اړه خبرې کوو. رسول الله ﷺ وفرمايل: قيامت نه راځي تر څو لس نښې څرگندې نشي. بيا يې هغه نښې بيان کړې، چې له هغې جملې څخه د هغو نښو څخه يو د دجال ظهور دی.

د قيامت لويې نښې داسې بيان شوي دي:

- د دود راپورته کېدل.
- د دجال ظهور.
- يو حيوان چې له ځمکې رابښکاره کېږي.

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

- د لمر له لويديځه د لمر ختل.
- د عيسى بن مريم عليه السلام (نزول).
- د ياجوج او ماجوج قومونو ظهور.
- درې خسفونه يو په ختيځ، بل په لويديځ او دريم يې په جزيرة العرب کې .
- د يمن څخه به يو اور راووي چې د محشر په لور خلکو ته لارښوونه کوي.

د دجال ظهور:

-د دجال ظهور د کفر او فتنې سرچينه ده. ټول پيغمبران خپل قومونه د دجال له شره خبر کړي دي، او هر يو يې هغه په داسې ډول توصيف کړی چې ټول خلک يې وپېژني. رسول الله ﷺ هم خپله امت له دجال څخه په احتياط خبرداری ورکړی او هغه يې داسې توصيف کړی چې هر څوک به يې وپېژني.

-د انس بن مالک روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"ما من نبي الا قد اُنذِرَ أُمَّتَهُ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ، أَلَا إِنَّهُ أَعْوَرٌ وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَفَرٌ."

-ژباړه: هيڅ پيغمبر نه دی راغلی مگر چې خپل امت ته يې د دجال له خطر خبرداری ورکړی دی. هغه يوه سترگه لري، خو ستاسو رب يوه سترگه نه لري. د هغه د دواړو سترگو تر منځ "ک، ف، ر" "کفر (ليکل شوی دی.

او ابو هريره روايت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"أَلَا أَخْبِرْكُمْ عَنِ الدَّجَالِ مَا حَدَّثَ بِهِ نَبِيُّ قَوْمِهِ؟ إِنَّهُ أَعْوَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِي مَعَهُ جَنَّةٌ وَنَارٌ، فَالَّتِي يَقُولُ إِنَّهَا الْجَنَّةُ هِيَ النَّارُ، وَإِنِّي أَنْذِرْكُمْ مَا أَنْذَرَ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ."

ژباړه: آیا تاسو ته د دجال په اړه داسې څه ونه وایم چې هيڅ پيغمبر خپل قوم ته له هغه څه نه وي ويلي؟ رسول الله ﷺ وفرمايل: دجال يوه سترگه لري، او له هغه سره به يو څه داسې شوي وي چې يو يې جنت

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

بولي او بل يې دوزخ .هغه څه چې هغه جنت گڼي، په حقيقت کې دوزخ دی .زه تاسو ته د دجال د خطر څخه خبرداری درکوم لکه څنگه چې نوح) عليه السلام (خپل قوم ته ورکړی و .

پايله :د دجال ظهور د قيامت لويه نښه ده، او مور ته په دې اړه د رسول الله ﷺ له حديثونو څخه ځينې مهمې نښې معلومې شوې دي، چې ټول مسلمانان بايد ورڅخه خبر وي او ځانونه د دجال فتني څخه بچ کړي .

-د دجال فتني څخه بچ کول او بعثت) د مرو ژونديا کول(

رسول الله ﷺ فرمايي :د دجال فتني څخه د بچ کولو يوازينی لار علم او عمل دي .د علم معنی دا ده چې مور پوه شو چې دجال يوه سترگه لري، هغه يو پست او بد انسان دی خوراک او څښاک کوي او کفر يې ددوه سترگو ترمنځ ليکل شوي دي .

-د عمل معنی دا ده چې هر مسلمان بايد د هر تشهد په آخر کې د دجال فتني څخه الله تعالی ته پناه يوسي او د سوره کهف لومړی لس آيتونه حفظ کړي .ځکه چې رسول الله ﷺ فرمايي: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»

-ژباړه :څوک چې د سوره کهف لومړني لس آيتونه حفظ کړي، الله تعالی هغه د دجال له فتني څخه ساتي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انا نولپاره

ه - بعثت) د مرو ژوندی كيدل)

-مور په قرآنكريم ، سنتو، عقل او فطرت سره باوري يو چې د قيامت په ورځ به ټول مړه شوي كسان ژوندی شي .زمور يقين دا دی چې هر څوك چې په قبر كې دی، بيا به هغه را پورته شي او روحونه به خپلو اجسادو ته واپس راستانه شي، او ټول خلك به د خپل پروردگار مخې ته راځي .الله تعالى فرمايي: **ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ .**

ژباړه: بيا به تاسو وروسته له دې مړه شئ، او بيا به د قيامت په ورځ راژوندی شئ.

رسول الله ﷺ هم فرمايي: **يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عَرَاةٍ غُرَلَا .**

يعني: « خلك به د قيامت په ورځ، پنبې لوڅي ، جسمونه يې لوڅ اونا سنټه به راپورته شي .»

-مسلمانان ټول په دې خبره باندي اجماع لري چې بيا ژوندی كېدل حقيقت لري، او حكمت يې هم دا دی چې الله تعالى خلك د هغه تكاليفو پر اساس چې له پيغمبرانو څخه ورته راغلي دي، انعام او جزا وركوي .
الله تعالى فرمايي: **أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ**

ژباړه: آیا تاسو فكر كوئ چې مور تاسو بې گټې پيدا كړي ياست او تاسو به مور ته بيرته نه راځئ؟

كافران د بيا را ژوندی كولو څخه انكار كوي او باور لري چې دا ممكنه نه ده، خو شريعت، حواس او عقل ټول دكفارو نظر غلط گڼي .الله تعالى فرمايي:

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ .

-ژباړه: کافران وايي چې دوی نه ژوندی کيږي، ووايه: هو، سوگند می په پروردگاردی، تاسو يقيناً ژوندی کيږئ، او بيا به تاسو ته هغه څه چې ستاسو عملونه دي، ورکړل شي، او دا د الله لپاره اسانه دی.

او په دې اړه الله تعالی هم فرمايي:

-وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يُعْرَبُ عَنْهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

-ژباړه: کافران وايي: قيامت به زموږ خواته نه راځي، ووايه: هو، سوگند می په پروردگاردی چې هغه د غيبي معلوماتو مالک دی، قيامت به حتماً راشي، او هېڅ شی به په آسمانونو او ځمکې کې له هغه څخه پټ نه وي، نه کوچنی او نه لوی، ټول به په روښانه کتاب کې ثبت وي.

-او د دې موضوع په اړه ټولې آسماني کتابونه تو افق لري.

-الله تعالی د خپلو بندگانو لپاره د بيا ژوندی کيدو څرک په همدې نړۍ کې هم ښودلی دی. په قرآن کریم کې يې پنځه بېلگې ذکر کړي چې لومړۍ يې دا ده:

۱. د بنی اسرائیلو د خلکو کیسه :

کله چې د موسی علیه السلام قوم ورته وویل: "موږ به هیڅکله پر تا ایمان را نه ورو تر څو خدای په ښکاره ونه وینو"، نو الله تعالی هغوی مړه کړل او بيا يې ژوندي کړل. الله تعالی په دې اړه فرمايي:

"وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَاكُم بِالصَّاعِقَةِ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ "

-ژباړه: کله چې تاسو وویل: ای موسی، موږ به پر تا ترهغه ایمان رانه ورو تر څو خدای په ښکاره ووینو، نو بيا هغه صاعقه چې تاسو يې گورئ، تاسو ته راغله، او بيا مو له مرگه وروسته ژوندی کړل ترڅو شکر اداء کړئ.

۲. د بنی اسرائیلو د یو وژل شوي سړي کیسه :

توحيد

د ماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

د بنی اسرائیلو قوم د یوه کس په هکله بحث او جگړه وکړه چې هغه څنگه مړ شوی و. نو الله تعالی ورتله امر وکړ چې یوه غوا مړه کړئ او د هغې غوښه پر هغه مړي باندې ووهئ. بیا به هغه سړی را ژوندی شي او د خپل مرگ کیسه به بیان کړي.

۳. د یو قوم کیسه چې د مرگ څخه وتښتېدل :

یو قوم له خپلې مېنې څخه وتښتېده ترڅو د مرگ څخه ځان وژغوري، خو الله تعالی هغوی مړه کړل او بیا یې ژوندی کړل.

۴. د یوه سړي کیسه چې د یوه ښار ترڅنگ تېر شو:

یو سړی له یوه ښار څخه تېر شو چې د خلکو په زوال او بیا ژوندی کیدو یې باور نه درلود. الله تعالی هغه سړی سل کاله مړ کړ، بیا یې ژوندی کړ.

۵. د ابراهیم علیه السلام د پرندگانو کیسه :

ابراهیم علیه السلام څلور پرندي مړې کړې او بیا یې توتې توتې کړې، بیا د الله تعالی په امر هغه پرندي ژوندی شوي.

-دا ټولې بېلگې د الله تعالی د قدرت او د بیا ژوندی کولو د حقیقت شواهد دي، چې دا د قیامت په ورځ د مړو بیا ژوندیدل ته یو له څرگندو نښو څخه دي.

د بیا راژوندی کیدو امکان د عقل له نظره دوه دلیلونه لري:

۱. لومړی دلیل: الله جل جلاله د آسمانونو، ځمکې او هغه څه چې په کې دي، د لومړي ځل لپاره یې پیدا کړي دي. هغه ذات چې د پیدا کیدو پیل یې کړي، یقیناً د هغه د بیا راژوندی کیدو لپاره نه یوازې چې توان لري بلکه د دې کار ترسره کول ورته اسانه دي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمائي: **وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ** "

ژباړه: الله جل جلاله هغه ذات دی چې پیدا کول کوي بیا همدغه ذات یې بیرته را ژوند کوي.

همدارنگه، الله جل جلاله په دې اړه چې څوک د پوسیدلو هډوکو ژوندی کولو څخه انکار کوي، داسې فرمائي:

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

"قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ"

ژباړه: ووايه: هغه ذات چې دا مړه شوي هډوكي ژوندي كوي، هغه ذات دی چې لومړی ځل يې پيدا كړي دي او هغه د هرځل پيداكيډو په اړه پوهيږي.

۲. **دويم دليل:** الله تعالى د مړې ځمكې پر سر د باران په اوريدو سره يې ژوندي كوي او شنه او بنايسته كوي يې. نو هغه ذات چې د مړې ځمكې بيا ژوندي كولو توان لري، د مړو خلكو بيا ژوندي كولو توان به يقيناً لري. الله تعالى فرمايي:

"وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ []"

-ژباړه: او موږ له آسمانه برکت لرونکی اوبه راوړلې، او د هغې له لارې مو باغونه او د خوشو دانو حاصل وکړ، او لوړ نیالکی، چې مېوه یې له یو بل سره تړلې وي. دا ټول د بندگانو د روزي لپاره و. موږ په دې ډول د مړه ځمکې ژونديا کولو سره د مړو بیرته رايستلو ته ورته کړنه ښودلې ده.

او هر عقل لرونکی پوهيږي چې هغه څوک چې لوی کارونه کولای شي، په کوچنیو کارونو کې به ډیر قوي وي. نو هغه خداوند چې آسمانونه او ځمکې یې له دې لوی عظمتونو سره جوړې کړي دي، په يقين سره د مړو بيا ژونديو كولو توان لري. الله تعالى فرمايي:

"أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ []"

ژباړه: آیا هغه څوک چې آسمانونه او ځمکې پيدا کړي، توان نلري چې انسانان بيا لکه خپل ځانونه جوړ کړي؟ هو، هغه کولی شي، ځکه چې هغه د خالق، پوه او توانا دی.

توحيد

دماشومانو او تنکيو خو انانو لپاره

و-د حساب ورځاو د اعمالو وړاندې کيدل:

مور پدې ايمان لرو چې خلک به د قيامت په ورځ د خپل پروردگار حضورته راځي، لکه څرنگه چې الله تعالی فرمايي:

"فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّ السَّمَاءُ فِيهَا يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ"

ژباړه: آيت که تاسو ذکر کړی د قرآن مجيد له سورة الواقعه) آيت ۶۶-۷۹ (څخه دی. که تاسو غواړئ، زه د دغه آيت معنی او تفصيل درته ترجمه کوم:

"فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّ السَّمَاءُ فِيهَا يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ"

-ترجمه: دا آيتونه د قيامت د ورځې حالت بيانوي.

□ انو په هغه ورځ چې قيامت واقع شي "

يعني هغه ورځ به راشي چې الله تعالی به دنيا پای ته ورسوي او د حساب ورځ به شروع شي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

۱۱ او اسمان به څېرې شي او کمزوری به شي"

نن اسمان قوي او منظم ښکاري، خو د قیامت په ورځ به اسمان مات او پراښتل شي او خپل اوسنی نظام به له منځه ولاړ شي.

۱۲ فرشتې به د اسمان په ځنډو کې وي"

په هغه ورځ به ډېرې فرشتې وي چې د الله حکمونه به عملي کوي او د اسمان په غاړو کې به ولاړې وي.

۱۳ ستاسو د رب عرش به اته فرشتې پورته کړي وي"

د الله تعالی لوی عرش (تخت) به اته سترې فرشتې پورته کړي وي. دا د الله د عظمت او قدرت نښه ده.

۱۴ په هغه ورځ به تاسو وړاندې کړل شئ"

یعنې ټول انسانان به د الله حضور ته د حساب لپاره حاضر کړل شي.

۱۵ له تاسو څخه به هېڅ شی پټ نه وي"

ستاسو ټول عملونه:

- ښه کارونه
- بد کارونه
- پټ کارونه

ټول به الله ته ښکاره وي او هر انسان ته به د خپل عمل حساب ورکول کېږي.

لنډه معنا:

دا آیتونه وايي چې د قیامت په ورځ به اسمان مات شي، فرشتې به هر ځای وي، د الله عرش به اته فرشتې پورته کړي، او ټول انسانان به د حساب لپاره د الله حضور ته راوستل شي او هېڅ عمل به پټ پاتې نه شي.

همدارنگه، الله تعالی فرمایي:

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

"وَعَرِضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

ژباړه: دا خبره د قيامت د ورځې په اړه ده .:

☐ خلک به صف بې صف د خپل پروردگار په وړاندې راشي"

-يعني د قيامت په ورځ به ټول انسانان راټول شي او په قطارونو (کې به د الله تعالی حضور ته ودريري. هر انسان به د حساب لپاره انتظار کوي.

"☐ تاسو به زموږ حضور ته داسې راشئ لکه څنگه چې مور تاسو په لومړي ځل پيدا کړي و" د دې مطلب دا دی چې انسانان به د قيامت په ورځ:

• بې مال

• بې لباس

• بې قدرت

• بې مقام

راپاخول کېږي، لکه څنگه چې انسان د مور له نس څخه نوی پيدا کېږي. يعني انسان به يوازې د خپلو عملونو سره د الله حضور ته ودريري.

☐ اصلي پيغام

دا آيت انسان ته يادونه کوي چې:

• دنيایي مال، قدرت او مقام به هلته گټه ونه کړي.

• هر انسان به يوازې د خپلو عملونو (سببه يا بد) حساب ورکوي .

-مور همدا راز دې ته ايمان لرو چې اعمال به محاسبه شي او حساب به اخيستل کېږي، لکه څرنگه چې په قرآن کریم او حديث نبوي کې راغلي دي. الله جل جلاله به د مؤمنانو سره خلوت وکړي او هغوی ته به د خپلو گناهونو په اړه يادونه وکړي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

-خو د كافرو لپاره د اعمالو محاسبه اړينه نه ده، ځكه چې دوى نېكى نه لري او يوازې د دوى گناهونه شميرل كېږي او له هغوى څخه اعتراف اخيستل كېږي. لكه څرنگه چې الله تعالى فرمايي:

"يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ فَاَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وِرَاءَ ظَهْرِهِ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا وَيَصَلَّىٰ سَعِيرًا إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا"

-ژباړه:

ای انسانه!

-ته په دې دنيا كې ډېر كوشنې او زحمت كوي او د ژوند اوږده لاره تېروي، خو په پای كې به خامخا د خپل رب (الله) سره مخامخ كېږي او د خپلو عملونو حساب به وركوي.

بيا به خلك په دوه ډلو ووېشل شي:

□ هغه څوك چې د خپلو عملونو كتاب په نبي لاس كې واخلي:

-د هغوى حساب به اسان وي. الله به ورسره مهرباني وكړي او د حساب وروسته به په خوشحالی سره خپل كور (جنت) ته ولاړ شي او له خپلو كورنيو سره به خوشحاله وي.

□ او هغه څوك چې د خپلو عملونو كتاب له شا نه واخلي:

دا خلك به ډېر پېښمانه شي او د تباهي او مرگ دعا به كوي. بيا به هغوى دوزخ ته وغورځول شي او سخت عذاب به وويني.

ولې به داسې وشي؟

ځكه چې دا انسان په دنيا كې بېغمه او په گناهونو خوشحال و او داسې يې فكر كاوه چې:

• موږ به هېڅكله د الله حضور ته نه ځو.

• زموږ نه به حساب نه اخيستل كېږي.

خو حقيقت دا دی چې الله تعالى د هر انسان له حاله ښه خبر دی او د هر كار حساب به اخلي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-عائشه رضي الله عنها در رسول الله صلي الله عليه وسلم څخه روايت كوي چې فرمايلي يې دي : لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسِبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكَ . فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : « مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ : إِنْ مَا ذَلِكَ الْعَرَضُ ، وَلَيْسَ أَحَدٌ يَنَاقِشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَذِبَ .

ژباړه- : بخاري د عائشې رضي الله عنها څخه روايت كوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل:

"هيڅوك به داسې نه وي چې د قيامت په ورځ محاسبه شي، هلاك كېږي ". ما وويل :اي رسول الله، آيا الله تعالى نه دي فرمايلي چې هر څوك چې خپل كتاب په بني لاس ترلاسه كړي، حساب به يې آسانه وي؟ رسول الله ﷺ وويل: "دا يوازې د اعمالو وړاندې كول دي، او هغه څوك چې د قيامت په ورځ محاسبه شي، عذاب به ورته وركول كېږي". بخاري .

-مور باور لرو چې مؤمن ته خپل كتاب وركول كېږي او هغه په ډير خوشحالي سره د خپل حساب اعلان كوي .الله تعالى فرمايي:

"-وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِي إِيَّيْ ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِي " ژباړه": او هغه څوك چې خپل كتاب په بني لاس ترلاسه كړي، هغه به خوشحاله وي او وايي :اي اهل حشر، زما كتاب واخلي او ولولئ.زه ډاډه وم چې زه به د حساب سره مخ شم".

-هغه به په يوه خوشحاله ژوند كې وي او د جنت لور ځايونه به د هغه لپاره وي، چې مېوې ترلاسه كول يې آسانه دي او هغه ته به وويل شي: "هغه څه چې تاسو مخكې لېږلي وو، د هغه پاداش په شكل يې وخورئ او وڅښئ".

-خو د كافرو، منافقانو او بې لارې خلكو كتاب به له شا څخه وركول شي .دوى به خپله بدبختي څرگنده كړي او افسوس به وكړي، لكه څنگه چې الله تعالى فرمايي:

"وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِي] "

ژباړه": او هغه څوك چې خپل كتاب په چپ لاس ترلاسه كړي، هغه به وايي :اي كاش زما كتاب نه وى راكړل شوى او نه پوهيدم چې زما حساب څه دى".

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

دوی به وایي: "ای کاش مرگ یوه قطعي پای ته رسیدنه وای. زما مال او قدرت هیڅ فايده و نه کړه. اوس زما ځواک ورک شوی دی".

-الله تعالی فرستو ته حکم کوي چې هغه را ونیسي، د بند او زنجیر سره یې وتړي، او بیا یې جهنم ته ولېږي.

ز-په پل صراط او د اعمالو په تلوو ایمان لرل :

مور د اعمالو د ترازو په اړه ایمان لرو، ځکه چې الله تعالی فرمائي: **وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بَرِّكًا حُسْبًا**.

"يعني: او مور د قيامت په ورځ د عدل ترازو اېږدو، نو هيڅ نفس ته به کمې نه وي، حتی که د خردل د يوې دانې په اندازه عمل هم وي، مور به هغه وړاندې کړو، او مور د محاسبې لپاره کافي يو".

-او حديث شريف کې راغلي چې د اعمالو ترازوي دوه کفه (پلې (لري چې په ښه ډول ليدل کيدی شي.

بايد وويل شي چې د اعمالو توازن وروسته له دې چې حساب مکمل شي ترسره کېږي، ځکه چې حساب د اعمالو د شميرې لپاره دی، او توازن د هغوی د وزن او کيفيت لپاره. پاداش هم د اعمالو د وزن پراساس ورکول کېږي.

-مور د پل صراط په اړه هم ایمان لرو، دا يو پل دی چې د جنت او دوزخ تر منځ څړول کېږي. خلک په هغه تېرېږي او د تېرېدو سرعت یې د خپلو اعمالو پراساس وي. ځينې خلک به د سترگو په رپ کې تېر شي، ځينې

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

د برق په څير، ځينې د باد په څير، ځينې لکه تيز تيز اسونه،- ځينې لکه د اوبن په څير، ځينې به په منډه تېر يري، او ځينې به په ځغلیدو تېر يري. ځينې به بيا په رېگ درنگ له هغه تېر يري.

په دې منځ کې ځينې خلک به د پل دواړو خواوو ته ځای شوي قلابونو (چنگکونه) له لارې رابسته شي او په دوزخ کې به غورځول کيږي .

-بايد پوه شو چې هغه څوک چې په دې دنيا کې په الله په صراط مستقيم باندې ثابت قدم پاتې شي، هغه به په آخرت کې هم په پل صراط باندې ثابت پاتې شي. او هغه څوک چې په دې دنيا کې يې د مستقيمي لارې څخه انحراف کړی وي، په پل صراط باندې به هم ثابت پاتې نشي.

-د يادولو وړ خبره دا ده چې د قيامت په ورځ به منافقان او مؤمنان د پل صراط په څنگ کې له يو بل څخه جلا کيږي. منافقان به پاتې شي او مؤمنان به په چټکۍ سره تېر شي، او ترمنځ به يې ديوال واقع شي.

ج – په جنت او دوزخ ايمان لرل :

مور د جنت او جهنم په اړه ايمان لرو او باور لرو چې الله تعالی جنت د مومنانو او جهنم د کافرانو لپاره تيار کړی دی. يعنې جنت د الله د دوستانو کور دی او جهنم د الله د دشمنانو کور دی. څرنگه چې الله تعالی فرمايي:

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ .

ژباړه: پس که تاسو داسې نه کوئ، او هيڅکله به داسې ونه کړئ، نو د هغې اور څخه ځان وساتئ چې لرگي يې خلکو دبرې دي، هغه د کافرانو لپاره تيار شوی دی. او هغو کسانو ته چې ايمان راوړی او ښه عملونه يې ترسره کړي، د جنتونو خوشخبري ورکړه چې د هغوی لاندې به ويالې روڼې وي. کله چې هغوی د دې څخه مېوه ترلاسه کړي، و ابي: دا هغه مېوې دي چې مخکې مور ته راکړل شوې وې، او ډول ډول مېوې به ورته راوړي شي. او هغوی ته به هلته پاکې ښځې ورکول کيږي، او هغوی به په هغې جنت کې تل پاتې شي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-قرآن كريم په بېلابېلو ځايونو كې د جنت او د هغې د نعمتونو، د جهنم او د هغې د عذابونو په اړه خبرې كوي. لكه هرځل چې د جنت يادونه كيږي، د هغې وروسته د جهنم يادونه هم راځي، او هرځل چې د جهنم يادونه كيږي، د هغې وروسته د جنت يادونه هم راځي. همدارنگه په ډيرو آياتو كې خلكو ته د جنت د لارې بلنه وركړل شوې ده، او له جهنم څخه يې وېره وركړې ده.

مور په كلکه باور لرو چې جنت او جهنم جوړ شوي او اوس هم موجود دي. څرنگه چې الله تعالی د جنت په اړه فرمايي: **أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ**.

ژباړه: د متقيانو لپاره تيار شوی دی."

او په جهنم كې فرمايي: **أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ**

"ژباړه: د كافرانو لپاره تيار شوی دی."

رسول الله صلى الله عليه وسلم هم فرمايي: **إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ فَإِنَّهُ يُعْرَضُ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، فَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ**

-ژباړه: كله چې يو له تاسو څخه مړ شي، نو د سهار او ماښام په وخت كې به د هغه ځای هغه ته ښودل كيږي. كه چېرې جنتي وي، نو هغه به د جنتيانو څخه وي، او كه چېرې د جهنمي وي، نو هغه به د جهنميانو څخه وي.

د دې په اړه ډيری آياتونه او حديثونه شتون لري چې د اهل سنت ټول علماء پرې متفق دي چې جنت او جهنم جوړ شوي او اوس هم موجود دي. مور همدا راز ايمان لرو چې دوی به تل پاتې شي او هېڅکله به ورک نشي. څرنگه چې الله تعالی د جنت په اړه فرمايي: **أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا**

ژباړه: د هغې مېوې او سيوري به تل پاتې وي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: **مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ وَلَا يَبْأَسُ وَيَخْلُدُ وَلَا يَمُوتُ**

ژباړه: هغه څوك چې جنت ته ننوځي، نعمتونه به ترلاسه كړي او هېڅکله به پرېښانه نشي، او تل به په كې پاتې شي او مرگ به ورنه شي.

همدارنگه، د جهنم هميشه پاتې كېدو ته يوه اشاره دا ده چې الله تعالی فرمايي: **وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ**.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

ژباړه: «او د هغوی لپاره تلپاتې عذاب دی.»

او په همدې توگه الله جل جلاله فرمايي: وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَلَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابٍهَا .

-ژباړه: هيڅکله د هغوی په اړه د مرگ حکم نه ورکول کېږي تر څو چې مړه شي او آرام شي، او هيڅکله د جهنم عذاب نه کمېږي تر څو چې هغوی آرام شي.

ستاسې متن په سلیس او واضح ډول داسې لیکل کېدای شي:

«ای الله! مور ستا د رضا او خوښۍ طلبکاران یو. غواړو چې جنت ته داخل شو او زموږ خبرې او عملونه داسې وي چې مور تا ته نږدې کړي. او مور ستا له غصې، غضب او د جهنم له عذابه پناه غواړو. همدارنگه له هغو خبرو او عملونو څخه پناه غواړو چې مور ستا قهر او غضب ته نږدې کوي.»

الف - په قضا او قدر ایمان لرل :

یعني، پوخ او پیاوړی باور دا دی چې هره نېکي او بدې د الله جل جلاله د قضا او قدر له مخې پېښېږي، او هغه ذات هر څه کوي چې اراده یې وکړي. هېڅ شی د الله جل جلاله له مشیت او ارادې پرته نه واقع کېږي، او هېڅ شی د هغه له تقدیر څخه بهر نه دی. هېڅوک له خپل ټاکل شوي تقدیر څخه خلاصون نه لري، او له هغه څه زیات څه نه پېښېږي چې په تقدیر کې لیکل شوي دي.

-همدارنگه باید باور ولرو چې الله جل جلاله د بندگانو د نېکو او بدو عملونو خالق دی، خو بندگانو ته یې د نېکۍ امر او له بدۍ منع کړې ده. انسانان په خپلو کارونو کې اراده او اختیار لري او مجبور نه دي، بلکې هغه څه کوي چې خپله یې غواړي. البته الله جل جلاله هر څوک د خپل رحمت له مخې هدایت کوي او هر څوک د خپل حکمت له مخې بېلارې کوي.

-الله جل جلاله د خپلو کارونو لپاره له چا څخه پوښتل کېدونکی نه دی، خو بندگان به د خپلو عملونو په اړه حساب ورکوي.»

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-د الله جل جلاله څخه د كوم عمل په هكله نه كيږي، خو بندگان د خپلو اعمالو څخه پوښتل كيږي.
 -بايد پوه شو چې په قضا او قدر ايمان يو له اساسي اصولو څخه دی. لكه څنگه چې رسول الله ﷺ د
 جبريل عليه السلام په ځواب كې وويل: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ
 خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»،

ژباړه: ايمان دا دی چې د الله، د هغه په فرستو، كتابونو، پيغمبرانو، د قيامت په ورځې او د خير او شر په
 پيښيدو باور ولري.

-همدارنگه رسول الله ﷺ فرمايي:

«لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَ أَهْلَ أَرْضِهِ لَعَذَّبَهُمْ غَيْرَ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ لَهُمْ خَيْرًا مِنْ
 أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ كَانَ لَكَ مِثْلُ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا
 أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَأَنَّ مَا خَطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبِكَ وَأَنَّكَ إِنْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا دَخَلْتَ النَّارَ»،

ژباړه: كه الله جل جلاله د آسمان او ځمكې اهل په عذاب كړي، نو په هغوی یی ظلم نه دی كړی. او كه پر
 هغوی رحم وكړي، نو د هغه رحمت به د هغوی لپاره د هغوی له عملونو څخه ډېر غوره وي.

-او كه له تا سره د احد دغره په اندازه سره زر وي او هغه د الله په لاره كې ولگوي، الله به یی له هغه څخه
 تر هغه ونه مني څو چې په تقدير ايمان ونه لري او پدې نه پوهېږي چې كوم څه چې تا ته رسېدلي دي، هغه
 به خامخا در ته رسېدل، او كوم څه چې تا ته ندي رسېدلي، هغه به هېڅكله در نه رسېدل. او كه ته له دې
 عقيدې پرته مړ شې، نو جهنم ته به داخل شې».

قدر يعني: سرنوشت او هغه تقدير چې الله جل جلاله د خپل علم او حكمت سره د خپلو مخلوقاتو لپاره
 ټاكلی دی.

ب – په قضاء او قدر د ايمان درجې :

۱. ايمان دا چې الله تعالی د ټول كاینات د ټولو پېښو په اړه اجمالي او تفصيلي علم لري، او له دې نه مخکې
 چې هغوی پيدا كړي د هغوی له شمېر، روزی، عمر، خبرو، حركتونو، رازونو او دا چې جنتي دي كه دوزخي،
 خبر و. لكه څنگه چې الله تعالی فرمايي: هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ «
 هغه الله دی چې له هغه پرته بل حق معبود نشته، او د پټو او ښكاره شيانو پوه دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

او همدارنگه فرمايي: وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا »

يعني: بېشكه د الله علم پر هر څه احاطه لري.

۲. ايمان دا چې الله تعالى پورته ياد شوي ټول شيان مخکې له مخکې په لوح محفوظ کې ليکلي دي. لکه څنگه چې فرمايي: مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا » په ځمکه کې هېڅ مصيبت نه پېښېږي او نه هم تاسو ته رسېږي، مگر دا چې د ځمکې او ستاسو له پيدا کېدو نه مخکې په کتاب کې ليکل شوی وي.

او د الله رسول ﷺ هم په دې اړه فرمايلي دي: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ »

ژباړه: الله تعالى د آسمانونو او ځمکې له پيدا کولو نه پنځوس زره کاله مخکې د مخلوقاتو سرنوشت ليکلی دی.

۳. ايمان د الله پر مشيت او قدرت؛ يعنې هره پېښه د هغه په اراده او قدرت سره واقع کېږي، او د هېچا غوښتنه او قدرت د هغه د مقابلې توان نه لري. نو هر څه چې هغه وغواړي واقع کېږي، او هر څه چې ونه غواړي نه واقع کېږي. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ »

يعني: تاسو نه شئ کولی څه چې وغواړئ، مگر دا چې الله وغواړي.

او همدارنگه فرمايي: وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ) «ابراهيم: ۲۷)

يعني: او الله چې هر څه وغواړي ترسره کويي.

۴. ايمان دا چې الله تعالى يوازينی خالق او پيدا کوونکی د ټولو موجوداتو دی، او له هغه پرته نور ټول مخلوق دي، او هغه پر هر څه قادر دی. لکه څنگه چې الله تعالى فرمايي: اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ »

يعني: الله د هر شي پيدا کوونکی دی.

او همدارنگه فرمايي: وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا »

يعني: الله جل جلاله هر څه پيدا کړي دي، بيا يې د هغوی اندازه او تقدير ټاکلی دی.

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

بايد پوه شو چې د مخلوق سرنوشت يو راز دی چې يوازې د الله په لاس کې دی؛ نه کوم پيغمبر، نه مقربه فرېسته او نه بل څوک ترې خبر دی.

-ځکه چې مؤمن خپل رب د کمال په صفاتو سره توصيفوي، نو باور لري چې د الله هېڅ کار له حکمته خالي نه دی. که څه هم هغه د الله د ځينو کارونو په حکمت نه پوهېږي، نو اعتراض نه کوي او دا خپله ناپوهی گڼي.

ج. د قضاء او قدر څخه ناوړه گټه اخيستل :

لکه څنگه چې مور وويل، په قضا او قدر ايمان لرل د انسان له ارادې، توان او اختيار سره د کارونو په ترسره کولو کې هېڅ تضاد نه لري، لکه څنگه چې هم حقيقت او هم شريعت دواړه پر دې دلالت کوي.

خو شريعت د بنده د ارادې په اړه فرمايي: **فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءَ**»

-نو هر څوک چې وغواړي کولای شي د خپل رب لوري ته ور وگرځي. د هغه د خوښۍ لاره غوره کړي.

او د هغه د قدرت او توان په اړه الله جل جلاله فرمايي: **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ جُلًّا وَلَا يُسْعَفَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ** ()

يعني: الله هېڅ څوک له خپلې وسې پرته مکلف نه گرځوي. هر څوک چې نېک عمل وکړي، د ځان په گټه يې کوي، او هر څوک چې گناه وکړي، د خپل زيان لپاره يې کوي.

-خو حقيقت دا دی چې هر څوک پوهېږي چې هغه ځواک او اراده لري چې په وسيله يې کارونه ترسره کوي يا يې پرېږدي. او پوهېږي چې کوم کار يې په اراده کې او کوم يې بې ارادې شوی دی. د بېلگې په توگه: تگ په اراده ترسره کېږي، خو رېښدل بې ارادې رامنځته کېږي.

خو د بنده اراده او غوښتنه د الله له ارادې پرته نه شي پوره کېدای. لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي: **«وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ»**

يعني: او تاسو نه شئ کولی کله چې وغواړئ، مگر دا چې الله وغواړي.

ځکه چې ټول کاینات د الله دي، او د هغه په پاچاهۍ کې د هغه له علم او ارادې پرته هېڅ کار نه ترسره کېږي.

توحيد

د ماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

نو په قدر او سرنوشت ايمان بنده ته دا اجازه نه ورکوي چې د سرنوشت په پلمه د الله او امر او نواهي پرېږدي. دا استدلال د څو دليلونو له مخې باطل دی:

۱. د الله رسول ﷺ فرمايلي دي: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ. «فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَلَا نَتَكَلَّى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا، اَعْمَلُوا فِكُلٌّ مَيْسَرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ». »

ژباړه: ستاسو له هر يوه نه د هغه ځای په دوزخ يا جنت کې ليکل شوی دی. له هغوی څخه يو سړي وويل: ای د الله رسوله! آیا موږ پر توکل بسنه ونه کړو او عمل پرېږدو؟ هغه وفرمايل: نه، بلکې عمل وکړئ، ځکه هر څوک هغه څه ته اسانه کړل شوی دی چې د هغه لپاره پيدا شوی دی.

نو رسول الله ﷺ د عمل کولو امر وکړ او د سرنوشت په پلمه يې د عمل پرېښودل منع کړل.

۲. الله تعالی خپلو بندگانو ته امر او نهي کړې ده، او هغوی يې له خپلې وسې څخه زيات مکلف نه دي گرځولي. لکه څنگه چې فرمايي: فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ)

-يعني: نو تر هغې اندازې چې توان لرئ له الله څخه وويږئ

او که بنده په خپلو کارونو کې مجبور وي، او له بلې خوا الله تعالی هغه مکلف گرځولی وي انسان ته دا تکليف ورکول چې ځينې کارونه ونه کړي، داسې نه دي چې دا تکليف د توان څخه پورته او باطل وي. له همدې امله که څوک د ناپوهۍ، هېږدنې يا مجبورۍ له امله کومه گناه وکړي، هغه معذور گڼل کېږي.

3- لکه څنگه چې مخکې بيان شول، قضا او قدر د الله تعالی يو پټ راز دی او هېڅوک تر هغه پرې نه پوهېږي تر څو چې هغه پېښه واقع نه شي. نو د داسې څه په اړه دليل راوړل چې لا نه وي پېښ شوي، بې گټې او عبث کار دی. له همدې امله که څوک گناه وکړي او ووايي: «دا کار زما په تقدير کې ليکل شوی و»، نو بايد ورته وويل شي: ته څنگه پوه شوې چې دا کار ستا په تقدير کې ليکل شوی و؟ کله چې ته نه پوهېږې، او له بلې خوا تا ځواک او اختيار درلود، او نېکي او بدې دواړه ستا مخې ته پرتې وې؛ نو که تا گناه غوره کړه او هغه دې پر اطاعت غوره وگڼله، نو پوره خپله ستا پر غاړه ده او بايد د هغې گناه سزا هم ومې.

4- همدارنگه که يو څوک د قضا او قدر په پلمه واجبات پرېږدي او گناهونه وکړي، او بيا بل څوک پر هغه ظلم وکړي، مال يې ترې واخلي او بې احترامې ورسره وکړي، او وروسته ورته ووايي: «ما مه ملامتوئ،

توحيد

دماشومانو او تنکيو څو انانو لپاره

ځکه دا ظلم چې ما پر تا وکړ د سرنوشت له مخې و» ، نو يقيناً هغه به دا خبره ترې ونه مني . نو څنگه داسې کېږي چې هغه ظلم او تېری چې د قضا او قدر په نوم پرې شوی وي نه مني ، خو خپله بيا د قضا او قدر په پلمه د الله تعالی په حق کې نافرمانی او تېری کوي؟

د - په قضاء او قدر دایمان اغيزې :

-پر قضاء او قدر ایمان، سربېره پر دې چې د عقیدې یوه برخه ده او ایمان پرې واجب دی، او د ایمان له هغو ارکانو څخه دی چې څوک یې انکار وکړي کافر کېږي، د انسان په ژوند کې ډېر مثبت اثار هم لري . له هغو څخه دا دي:

۱ . په قضاء او قدر ایمان تر ټولو لویه انگېزه ده چې انسان په دنیا کې عمل، هڅې او کوښښ ته اړ باسي، تر څو د الله رضا او خوښي ترلاسه کړي . همدارنگه دا د مؤمن لپاره د لویو کارونو د ترسره کولو تر ټولو ستر هڅوونکی لامل دی او د هغه د استقامت او ټینګښت سبب ګرځي .

-د یادونې وړ ده چې مؤمنان مکلف دي چې په کارونو کې له وسایلو او اسبابو څخه ګټه واخلي، خو توکل یې باید پر الله وي او دا باور ولري چې اسباب په خپله نتیجه نه ورکوي، مګر هغه وخت چې الله وغواړي؛ ځکه هم اسباب او هم د هغو پایلې الله پیدا کړي دي .

لکه څنگه چې د محمد ﷺ فرمایلي دي:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ . اِحْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزَنَّ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ لَكَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ .»

ژباړه-: پیاوړی مؤمن له کمزوري مؤمن څخه غوره او د الله په نزد ډېر محبوب دی، او په دواړو کې خیر شته . پر هغه څه حریص اوسه چې تا ته ګټه رسوي... او له الله څخه مرسته وغواړه او مه کمزوری کېږه . که کومه ستونزه یا مصیبت درته ورسېد، مه وایه : که ما داسې نه وای کړي نو داسې به نه کېدل؛ بلکې ووايه : دا د الله تقدیر و او هغه څه وشول چې الله غوښتل . ځکه د» لو «کلمه د شیطان لپاره دروازه پرانیزي .

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانو لپاره

-نو كله چې مسلمانانو غوښتل د جهاد له لارې په نړۍ كې بدلون راوړي، د جهاد لپاره يې لازم اسباب او وسايل برابر كړل او پر الله يې توكل وكړ. هغوی ويل: د الله تقدير داسې دی چې مسلمانان به بريالي كېږي او كافران به ماتې خوري. خو يوازې په دې خبره يې بسنه ونه كړه، بلكې جهاد، د هغه لپاره چمتووالی او د جگړې په ډگرونو كې گډون يې پرېښود. هغوی د توكل تر څنگ له اسبابو څخه هم كار واخيست، او الله تعالى هم هغوی بريالي كړل او د هغوی په وسيله يې اسلام سرلوری كړ.

۲. په قضاء او قدرت ايمان لرلو له امله انسان خپل قدر او مقام درك كوي تكبر، غرور او ځان غوښتنه پرېږدي؛ ځكه هغه د خپل سرنوشت او راتلونكي په اړه خبر نه دی. له همدې امله ځان عاجز او كمزوری كڼي او تل ځان د الله تعالى محتاج بولي.

۳. د انسان طبيعت داسې دی چې كه كوم خیر ورته ورسېږي نو مغرور او متكبر شي، او كه كومه مصيبت ورته ورسېږي نو ژړا او فرياد كوي؛ مگر هغه څوك چې پر قضاء او قدر ايمان ولري او پوه شي چې هر څه چې پرې تېرېږي د هغه په تقدير كې ليكل شوي دي.

نو ځكه د پخوانيو نېكو خلكو څخه يو وايي: هر څوك چې پر قضاء او قدر ايمان ونه لري، د هغه ژوند به يې برکته وي.

4-همدارنگه پر قضاء او قدر ايمان د ډېرو ټولنيزو ناروغيو لکه حسد له منځه وړلو سبب گرځي؛ ځكه مؤمن پوهېږي چې دا برتري او فضيلتونه د الله تعالى له لوري دي او هماغه مقدر كړي دي. نو پر نورو حسد نه كوي، ځكه دا كار په حقيقت كې پر قضاء او قدر اعتراض گڼل كېږي.

۵. پر قضا او قدر ايمان انسان د ستونزو پر وړاندې زړور كوي او اراده يې پياوړې كوي، او د جهاد په ډگر كې يې ټينگ ساتي. ځكه له مرگه نه وېرېږي او يقين لري چې د هغه لپاره يو ټاكلی اجل شته چې نه يوه لحظه مخكې او نه يوه لحظه وروسته راځي.

-همدا عقیده د اسلام د لومړيو مسلمانانو وه چې هغوی يې په جگړه او جهاد كې ټينگ ساتل. هغوی د دښمن شمېر او پوځي ځواک ته له پام پرته ستر کارونه ترسره كول، ځكه يقين يې درلود چې انسان ته هېڅ مصيبت نه رسېږي مگر هغه څه چې د هغه لپاره ليكل شوي وي.

توحيد

دماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

۶. همدارنگه پر قضا او قدر ايمان د مؤمن په وجود کې د ايمان بېلابېل حقيقتونه پيداکړي. نو هغه تل له الله څخه مرسته غواړي. د اسبابو په کارولو سره پر الله باور او توکل کوي، او همدارنگه تل ځان د الله محتاج گڼي او د حق په لاره کې د ټينگښت لپاره له هغه څخه مرسته او ياري غواړي.

-همدارنگه له نورو خلکو سره نېکي او سخاوت خوښوي، له هغوی سره مهرباني کوي او د هغوی اړتياوې پوره کوي.

۷. په قضا او قدر د ايمان لرلو يوه بله گټه دا ده چې د الله لوري ته بلونکي د کافرانو او ظالمانو پر وړاندې خپل دعوت په ښکاره اعلانوي، او د هېڅ ملامت کوونکي له ملامتي نه وېرېږي. هغه خلکو ته د ايمان حقيقت او د هغه واجبات بيانوي، همدارنگه د کفر او نفاق حقيقت هم څرگندوي او خلک ترې خبروي. د ظالمانو پر وړاندې د حق خبره کوي او پر الله توکل کوي. او له همدې امله کله چې له ستونزو او خنډونو سره مخ شي صبر کوي، ځکه يقين لري چې د انسان عمر او روزي د الله په لاس کې دي، نه د بل چا په لاس کې، که څه هم هغه کس ډېر پياوړی وي.

خاتمه

د دې کتاب موخه دا ده چې لوستونکي د توحيد او اسلامي عقيدې په رڼا کې پياوړي کړي، او هغوی ته د الله جل جلاله عبادت، د حق لارې پيروي، او د نېکو اعمالو ارزښت څرگند کړي. دا کتاب يوازې د معلوماتو د وړاندې کولو لپاره نه دی، بلکې هڅه کوي چې لوستونکي د عقيدې په عملي ژوند کې هم ځواکمن کړي، څو د دين اصول په خپل ورځني ژوند کې عملي کړي او د الله جل جلاله رضا ترلاسه کړي.

لوستونکي بايد پوه شي چې اسلام يوازې د عبادتونو مجموعه نه ده، بلکې د ژوند د ټولو اړخونو لپاره يوه لارښوونه ده. اسلام له ځان څخه پيل کېږي، د کورنۍ، ټولنې، ښوونې او روزنې، او ټولنيزو اړيکو پورې

توحيد

د ماشومانو او تنكيو څو انانو لپاره

غځېږي. د دې لارښوونو په عملي کولو سره، مسلمان نه يوازې په خپل روحاني ژوند کې پرمختګ کوي، بلکې د ټولني د سمون او عدالت لپاره هم رول لري.

د دې کتاب زده کړه او عملي کول به لوستونکي ته دا توان ورکړي چې په خپلو اعمالو کې د ايمان پياوړتيا، زړورتيا، او پر الله جل جلاله ټينګ توکل ولري. د عقيدې پياوړتيا له لوستونکي سره مرسته کوي چې له ستونزو، مصيبتونو او ژوند له ننګونو سره په صبر او حوصله مخامخ شي.

په پای کې، لوستونکي دې هڅه وکړي چې ټول هغه اصول، احکام او لارښوونې چې په دې کتاب کې بيان شوي، په خپل ژوند کې عملي کړي. دا عملي کول به نه يوازې د اخروي برياليتوب سبب شي، بلکې د دنيوي ژوند کيفيت او ارزښت به هم لوړ کړي. د دې کتاب عملي زده کړه لوستونکي ته دا فرصت ورکوي چې د الله جل جلاله رضا ترلاسه کړي، د توحيد په رڼا کې خپل ژوند جوړ کړي، او د ديني او اخروي برياليتوب لور ته پرمختګ وکړي.

په لنډه توګه، دا کتاب د لوستونکي لپاره يوه لارښوونکې وسيله ده، چې د توحيد پر اصولو پوهه، د عبادت ارزښت، د اسلامي عقيدې عملي اړخونه، او د نېک ژوند لپاره بنسټيز لارښوونې ورښيي.

په درنښت

محمد بشير مدنی

د مصادر و فهرست

دلته مې ځينې مهم مصادر راوړي دي او نور د کتاب په متن کې ذکر شوي دي :

۱- قرآن کریم .

۲- تفسير کابلی

توحيد

دماشومانو او تنكيو خو انانولپاره

۳- صحيح البخاری

۴- صحيح مسلم

۵- مسند امام احمد

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**